Poštnina plačana v gotovini

Polet

CENA IZVODA 20 DIN

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk Tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 600-701/3-84 — Telefoni: uredništvo: 21-281 (ob nedeljah tudi 20-552 in 21-281) — uprava: 21-281 — letna naročnina 800 din, polletna 400 din

Leto XIV. — Štev. 50 V Ljubljani, 14. decembra 1958

Proglas „Partizana“ Jugoslavije

Zveza za telesno vzgojo »Partizan« pošilja vsem svojim organizacijam in članstvu proglas, ki pravi med drugim takole:

»Partizan« Jugoslavije je preteklo leto utrdil svoj osnovni program dejavnosti, ki naj bi bil tudi osnova za široko aktivnost v 1959. letu.

Organizacija »Partizan« naj bi nadalje razvijala akcijo glede ustanavljanja novih društev in zbiranja novih pripadnikov, zlasti iz vrst delavske in vaške mladine. Nadaljnja množičnost organizacije naj bi bila rezultat izvedbe širokega pestrega osnovnega programa, ki naj bo prilagojen pogojem in želji mladine, le-tej pa naj nudi razen telesne vzgoje tudi razvedrilo.

Zveza »Partizan« Jugoslavije poziva društva in okrajne zveze, naj z vso pozornostjo zbirajo mladince in mladinke kot bodoče prednjake za kadrovske brigade, ki bodo sodelovale pri graditvi avto ceste od Paraćina do Niša.

Zveza hkrati priporoča vsem društvom in okrajnim zvezam, naj v okviru komun začno z veliko zbiralno akcijo, ki se je začela 29. nov. 1958 in bo trajala do 28. maja 1959. S to akcijo, prostovoljnim delom pri urejevanju in graditvi preprostih igrišč in naprav za množično telesno kulturo v vsaki občini in stanovanjski skupnosti, bomo ustvarili najnujnejše pogoje za uspešno izvedbo nalog v prihodnjem letu. V duhu konkretnih priporočil bodo organizacije »Partizana« pomagale pri izboljšanju rednega telesnovzgojnega pouka in pri organizaciji poljubne telesnovzgojne aktivnosti na šolah.

Člani »Partizana« Jugoslavije bodo v letu 1959 prikazali delo svojih pripadnikov v okviru proslave Dneva mladosti (25. maja) prek številnih občinskih in okrajnih zletov, akademij, partizanskih iger, udeležbe v štafeti in v raznih tekmovanjih. Zlasti pa bodo člani »Partizana« podali pregled svojega dela na zveznem zletu, ki bo prihodnje leto v Beogradu.

Zvezni zlet »Partizana« bo hkrati tudi manifestacija medsebojnega sodelovanja s športnimi zvezami, planinsko, izvidniško in drugimi organizacijami, nadalje z JLA, s telesnokulturnimi šolami itd.

S svojim splošnim programom in zveznim zletom se »Partizan« Jugoslavije z vsem svojim članstvom pridružuje v prihodnjem letu proslavi 40. obletnice KPJ in SKOJ. V vodstvu Zveze komunistov in vodstvu tovariša Tita vidijo v organizaciji »Partizan« najboljše zagotovilo za srečen razvoj naše socialistične skupnosti, svobodnih, pobratenih narodov. Zato Zveza »Partizan« Jugoslavije priporoča, naj se v počastitev te velike proslave poveča aktivnost pripadnikov pri udeležbi posebnih akcij družbenih in političnih organizacijah kot so na primer pohodi po sledovih partizanskih brigad itd.

Naj bo leto 1959 leto novih uspehov in dosežkov vseh pripadnikov »Partizana« Jugoslavije.

Državno prvenstvo v namiznem tenisu

Franić nepričakovano v finalu

Tomažič med najboljšo jugoslovansko osmorico - Huda borba finalistov Harangoza, Vogrinca, Markovića II in Franića

Brez presenečenj tudi letos ni šlo

Ljubljana, 14. decembra. S finalnimi igrami za moške I. in II. razreda ter za ženske je bilo danes na Gospodarskem razstavišču zaključeno XIII. prvenstvo v namiznem tenisu. Skoro 200 tekmovalcev iz vse države se je tri dni borilo za najvišje naslove. Seveda je že sama dvorana Gospodarskega razstavišča še poudarila pestro finalno tekmovanje in tako je 2000 gledalcev res prišlo na svoj račun.

Najprej je bilo končano tekmovanje moških II. razreda. Vsi trije slovenski tekmovalci so se odlično uveljavili in tako je Kovač (Spartak) ostal brez zmage. Zaradi boljše razlike v nizih je zasedel prvo mesto Sedej, sledi mu Zajc in nato Kostanjšek. To je prav gotovo izvrsten uspeh slovenskih tekmovalcev in upamo, da bodo rezultati kmalu vidni tudi v I. razredu.

Le malo kdo je pri ženskah računal, da bo večkratna prvakinja Čovičeva zopet zasedla najvišji prestol. Toda bila je najuspešnejša, saj je odpravila vse tri nasprotnice in tako s tremi zmagami v zaključnem delu osvojila najvišji naslov. Plutova je zasedla drugo mesto, Trampuševa tretje, lanska prvakinja Dinka Nikolič pa se je morala zadovoljiti z zadnjim mestom brez zmage.

Čeprav tekmovanje pri moških v času poročanja še ni zaključeno, je novi državni prvak že znan. Vojislav Marković je osvojil še naslov najboljšega jugoslovanskega igralca, saj je premagal vse tri nasprotnike. Naslov je povsem zaslužil, saj mu nihče ni predstavljal resnega nasprotnika. Znan je tudi že četrti tekmovalec in sicer je to Franić, ki v finalnem srečanju ni dosegel nobene zmage. Za drugo mesto igrata sedaj še Harangozo in Vogrinc.

Tudi predtekmovanja pestra

Kdor pa misli, da so bila v prvenstvu zanimiva le finalna srečanja se moti in če ni videl tudi ostalih tekem, je mnogo zamudil. Na sporedu je bilo tudi nekaj odličnih srečanj. Toda na kratko poglejmo najbolj zanimive tekme v Domu Partizana v Zg. Šiški.

Popolnoma razumljivo je, da so bila vedno v ospredju srečanja pri

(Nadaljevanje na 8. strani)

SENZACIJA V RIMU

Reka premagala Romo z 2:0

Lep sprejem naših nogometašev

Rim, 14. decembra. — Reški nogometaši so dosegli danes izreden uspeh. Premagali so zasluženo enega najboljših nogometnih moštev Italije, Romo, kar pomeni pravo senzacijo. Vreme ni bilo naklonjeno organizatorjem in tako se je zbralo na igrišču le okrog 5000 gledalcev, saj do samega začetka mnogi sploh niso vedeli, če bo mogoče tekmo igrati.

Rijeka : Roma 2:0 (0:0)

Gola sta dosegla: Demić v 53. in Medle v 62. minuti.

Reka je nastopila v naslednji postavi: Superina (Ravnik), Djorić, Mihovilović, Dunaj, Pauković, Bosanac, Gereš, Lukarić (Derk), Demić, Naumović, Medle.

Igrišče je bilo nemogoče, saj je bilo povsem pokrito z vodo. V prvem polčasu, še posebej na začetku so igralci Rome silovito pritisnili in gostje iz Rijeke so se krčevito branili. Domači napadalci so igrali zelo ostro in obramba gostov je morala večkrat z velikimi napori reševati nevarne strele, predvsem Šveda Selmonsona. Obe moštvi sta se kasneje precej upehali zaradi razmočenega igrišča in napadalci so imeli večkrat priložnost, da potresejo mrežo Rome ali Rijeke.

V drugem polčasu so Italijani zamenjali dva igralca, medtem ko se je v vratih Reke pojavil namesto Superine Ravnik. Spet se je ponovila ista podoba iz prvega polčasa: Italijani so hoteli za vsako ceno doseči vodilni gol! Preokret na igrišču pa je nastal šele v 53. minuti, ko je po lepi akciji žoga našla pot do Naumovića, ki jo je oddal takoj Demiću, ta pa je tako silovito streljal, da vratar Rome žoge sploh ni videl. Gledalci so burno pozdravili uspeh Rečanov. Toda Roma se ni hotela predati. Navalila je z vso silo, vendar več kot dveh kotov ni dosegla. V 58. min. je gledalce dvignila s sedežev lepa akcija Rečanov. Naumović je spet zaposlil Demića, ta pa je le za drobec sekunde prepočasi reagiral in rimski vratar je s padcem pod noge rešil svoja vrata. Od 60. min. dalje so bili gostje v popolni premoči.

V 62. minuti je Gereš prodrl po desnem krilu, vratar Rome mu je sicer stekel nasproti in žogo ujel, vendar mu je padla iz rok. Pred golom je nastala gneča, Naumović je »našel« Medleta, ta pa prazno mrežo Rome — 2:0! Kasneje so imeli Rečani še več priložnosti, a najlepša je bila deset minut pred koncem, ko je Naumović po sijajni akciji s treh metrov streljal čez vrata. Rečani so popolnoma zasluženo zmagali in vsi igralci zaslužijo polno priznanje. Italijanski športni komentatorji so izjavili, da je Reka zapustila izreden vtis in je s prikazano kvaliteto osvojila rimsko občinstvo.

Lanskemu državnemu prvaku Hrbudu je njegov klubski kolega Franić tokrat preprečil vstop v finale

ZA LAS OB ZMAGO

Maribor, 14. dec. Danes je bilo v domu težkoatletov ob Ruški cesti zanimivo srečanje vodečih na tabeli hrvatsko-slovenske rokoborske lige Prvomajske iz Zagreba in domačega Maribora. Po precej izenačenih borbah, kar dokazuje dejstvo, da so se kar štiri srečanja končala neodločeno, sta se nasprotnika razšla z rezultatom 8:8. Najboljša borba dneva je bila v perolahki kategoriji, kjer je domačin Močnik z izvrstno tehniko že v 3. minuti s tušem premagal svojega nasprotnika Skrivaneka. Prav dobro se je boril tudi Mudri v mušji kategoriji, ki je drugoplasiranemu z državnega prvenstva Kukoviču odvzel točko. Pohvalo zasluži najstarejši jugoslovanski rokoborec Pirher, ki je imel v težki kategoriji neprestano pobudo nad polovico mlajšim Krivnovičem (drugoplasirani z državnega prvenstva v poltežki kategoriji). Okretnejši Zagrebčan se je izmikal in večinoma uhajal v out, tako da bi Pirher nedvomno zaslužil zmago po točkah. Pred 300 gledalci, več jih v dvorano ne gre, so dobro sodili Zagrebčan Šestak in domačini Fišer, Jazbinšek in Jezernik.

V nedeljo čaka Mariborčane težko zadnje srečanje v Varaždinu z Varteksom, ki bo dalo končnega prvaka te rokoborske lige.

Seja zvezne uprave »Partizana« Jugoslavije

Cilje poznamo - sedaj pa na delo!

Beograd, 14. decembra. Včeraj dopoldne se je začela seja zvezne uprave Partizana Jugoslavije, na kateri so razpravljali o nalogah te organizacije pri izvajanju sklepov I. kongresa za telesno kulturo in programa dela za prihodnje leto. Na samem začetku so proslavili 10-letnico ustanovitve te organizacije. Naj zapišemo le to, da šteje danes Partizan nad 300.000 članov, ki so vključeni v 1.400 društvih. V društvih deluje nad 8.000 amaterskih delavcev, ki so v preteklem desetletju ogromno prispevali za učvrstitev organizacije in za uspešen razvoj Partizana. V razpravi o izvajanju nalog so sklenili, da je treba v naši telesno-vzgojni organizaciji čim širše uporabljati vse oblike osnovnega programa in prilagoditi vse delo tako, da bo ustrezalo pogojem in željam mladine. Tu je treba misliti na razvedrilo in aktiven počitek. Zato mora TVD Partizan tesno sodelovati s športnimi zvezami in drugimi množičnimi organizacijami. Znano je, da mora Partizan prihodnje leto organizirati II. zvezni zlet v Beogradu. Dalje mora sodelovati na proslavi Dneva mladosti ter dati svoj delež tudi ob proslavi 40-letnice KPJ in SKOJ. Zato so tudi sprejeli proglas za vsa društva v državi. Precej je bilo govora o poživitvi dela na vasi. Sprejeli so predlog Partizana Hrvatske, da bodo leta 1959 organizirali vaške igre, kar bo tudi eden izmed pogojev za množično razširitev društev. Ko so govorili o programu, je podpredsednik tov. Polič predlagal, naj vse organizacije do 15. januarja dostavijo predloge za izdelavo programa. Te predloge bo proučila posebna komisija, ki bo pripravila dokončno besedilo in ga dala v uporabo vsem podrejenim enotam. Ob koncu so sprejeli tudi proračun za drugi zvezni zlet in okvirni organizacijski program dela za prihodnje leto.

Košarka v Celju

Celje, 14. dec. Včeraj so v Celju nastopili mladinci s kranjske gimnazije in podlegli v košarkarski tekmi z domačo gimnazijo z 42:36. Mladinke celjske gimnazije pa so premagale Kranjčanke z 22:18.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

Slovenijasport

LJUBLJANA

s poslovalnicami

v Mariboru, Celju, Kranju in na Jesenicah

Vam nudi veliko izbiro športnega in telovadnega orodja, opremo za zimski šport, smuči, sanke, športno obutev in oblačila.

Dobra kvaliteta - zmerne cene!

Oglejte si naše bogate zaloge!

Strelsko tekmovanje za pokal »Branka Ivanuša«

Ostali so še: Diopter, Usnjar, Tabor in Ivanuš I

Ljubljana, 14. dec. Na strelišču SD »Branko Ivanuš« v Domu Maksa Perca je bilo danes na sporedu četrtfinalno tekmovanje za pokal Branka Ivanuša. Nastopilo je 7 strelskih ekip po 5 članov, udeležbo pa je iz neznanih vzrokov odpovedala SD »Partizan Julek« iz Radovljice. Kdo ve, morda so se ti strelci ustrašili preostre konkurence, vsekakor pa ni športno odpovedati tekmovanje v zadnjem trenutku.

Že med tednom je bilo zaključeno III. kolo tega tekmovanja, na katerem je nastopilo 16 ekip. Že ob tem so se pokazali dokaj realni rezultati, saj so izpadle mnoge ekipe, ki so prej dosegle veliko število krogov. V tem delu tekmovanja so z dokaj visokimi rezultati, znova ugodno presenetili strelci Titana in Usnjarja iz Kamnika, medtem ko so nekatere favorizirane ekipe glede na število doseženih krogov za njimi nekoliko zaostale. Dokaj dobro, čeprav ne z visokim rezultatom, se je uveljavila ekipa SD »Branko Ivanuš« III, ki jo sestavljajo sami mladinci, dijaki TSŠ. Presenetila sta tudi Tabor-Ježica in Darko Marušič iz Izole. Seveda je moralo 8 ekip odstopiti mesta svojim boljšim nasprotnikom in tako so se uvrstile v četrtfinale ekipa Titan iz Kamnika, Darko Marušič iz Izole, Diopter, Branko Ivanuš I in III, Usnjar iz Kamnika, »Partizan Julek« iz Radovljice in Tabor iz Ježice. **Rezultati III. kola** so bili naslednji: Titan : Borec 884:817, D. Marušič : Brata Kavčič 877:826, Olimpija : Branko Ivanuš I 808 : 817, Diopter : Vida Pregarc 879:863 ,Usnjar : Obrtnik 892:884, Heroj Vitez : Partizan Julek 810:839, Branko Ivanuš III : Gradis Kovinar 816:809, Tabor : Panovec 868:810.

ZAGRIZEN ČETRTFINALE

Danes se je tekmovanje začelo že zgodaj zjutraj in so v prvi skupini najprej nastopile ekipe Dioptra in Darka Marušiča, ter Branko Ivanuš I in Titan. Najboljši rezultat je dosegel Diopter z 896 krogi (Jež 181, P. Dimic 184, J. Kastelic 171, Planinc 183, Mikolič 177), ki ga tudi kasneje nihče ni prehitel. Borba med Titanom in B. Ivanušem I je bila mnogo bolj zagrizena. Vse do zadnjega tekmovalca ni bilo moč dognati, katera ekipa bo zmagala. Toda s slabim rezultatom je presenetil sicer dobri Šunkar (Titan) in tako je zmagala ekipa B. Ivanuš — s 3 krogi prednosti. Ekipa Tabora na popoldanskem tekmovanju ni imela nasprotnika, vendar je dosegla še dokaj soliden rezultat. Najbolje se je izkazal Pavić s 174 krogi. Tretji in torej zadnji dvoboj je bil prav tako razburljiv. Nastopili sta ekipi Usnjarja iz Kamnika in Ivanuš III. Zdaj je bila v vodstvu ena, zdaj druga ekipa, vedno le za 1 ali 2 kroga razlike. Tudi ob tem dvoboju je bilo treba čakati na končni rezultat zadnjih strelcev obeh ekip in tedaj se je dobro izkazal strelec Usnjarja Rihtar ter priboril svoji ekipi zmago. **Rezultati današnjih nastopov:** Diopter : D .Marušič 896:832, Titan : B. Ivanuš I 828:831, Tabor : Partizan Julek 821:0, Usnjar : Ivanuš III 821:815. Po končanem tekmovanju je bilo žrebanje parov za polfinale, ki bo v soboto popoldne na istem strelišču. Žreb je odločil, da se bosta med seboj pomerili ekipi B. Ivanuš I in Tabor ter Usnjar in Diopter, zmagovalca pa bosta nastopila v finalu. Favorit je po vseh dosedanjih rezultatih Diopter. Tudi kapetan ekipe Franc Planinc je tega mnenja, saj je ob koncu dejal: »Pokal Branka Ivanuša bo letos že drugič naš. Ne bomo si ga dali iztrgati.« Ali se bo napoved Planinca uresničila?

-mm

Pred tradicionalnim tekom za »Perov pokal«

Strelci desetič v borbi za „PEROV POKAL"

Prav letos prihodnjo nedeljo bo minilo 10 let, odkar so na pobudo Strelske zveze Slovenije strelci organizirali prvič patrolno tekmovanje v čast Dneva JLA, ki se je kasneje, takoj naslednje leto, preimenovalo v strelsko tekmovanje za »Perov pokal«. To tekmovanje, ki je najprej združevalo samo strelce, je postalo kasneje tako popularno, da so moškim tekmovalcem najprej sledile članice strelskih družin, nato pa še športni klubi in društva, ter kolektivi družbenih organizacij in JLA.

Ne bo nápak, da se ob tej priložnosti na kratko spomnimo imena Franja Pera. Ta sin kmečke družine, ki je bil rojen 1889. leta v Krašnji pri Ljubljani, se je že kot mladenič precej na široko udejstvoval v telesni vzgoji kot telovadec na orodju in dvigalec uteži. Kasneje je bil eden najpopularnejših mojstrov-strelcev Slovenije v različnih disciplinah in tudi dolgoletni državni rekorder z malokalibrsko precizno pištolo. V času okupacije je začel delati kot eden prvih aktivistov, tik pred kapitulacijo Italije pa je odšel v partizane, kjer je ob koncu leta 1944 padel.

Zato ni nič čudnega, če so strelci posvetili eno svojih tradicionalnih tekmovanj spominu tega priljubljenega športnika. Kot rečeno, praznuje to tekmovanje letos svoj jubilej, to je desetletnico. Doslej so vsako leto organizirale prireditev posamezne strelske družine ob sodelovanju Okrajnega strelskega odbora, prihodnjo nedeljo pa bo prvič organiziral to tekmovanje občinski strelski odbor Ljubljana-Šiška. Ne glede na to, da vlada že precej zimsko vreme, smo prepričani, da bo udeležba, ki je bila vsako leto zelo zadovoljiva, tudi letos precejšnja. Na vsakem od dosedanjih nastopov je sodelovalo okrog 60 ekip. Najprej so tekmovali samo člani, za tem je bilo tekmovanje razširjeno tudi na ženske in so ga začeli seveda tudi ločeno ocenjevati. Med moškimi so še največkrat prejeli pokal strelci državnega sekretariata za notranje zadeve — sedaj člani SD »Branko Ivanuš« — v borbo pa so resno posegli nekajkrat tudi strelci Tržiča. Pri ženskah je bila »bojna sreča« naklonjena največkrat doslej tekmovalkam iz Tržiča, z njimi pa so se kosale dokaj uspešno tudi tekmovalke iz Kamnika. Kdo bo letos najuspešnejši, je seveda vprašanje, ki ga bodo ekipe razčistile le med seboj.

Tekmovanje bo prihodnjo nedeljo z začetkom ob 9. uri in startom na telovadišču v Tivoliju, proga pa bo običajna. Strelci vabijo k udeležbi vse strelske in lovske družine, ekipe »Partizana«, avto-moto društev, planince, smučarje, pripadnike predvojaške vzgoje in športne organizacije. Prijave je treba poslati do 19. t. m. na Okrajni strelski odbor, Ljubljana, Resljeva cesta 9.

Tesno sodelovanje treh sosedov

Pretekli teden so se zbrali v Vidmu zastopniki italijanske, avstrijske in jugoslovanske smučarske zveze, da bi se pogovorili in vskladili skupna hotenja pri vzgoji novega kadra in skupne dejavnosti. Gre za to, da bi ob trostranskih tekmovanjih mladi smučarji Jugoslavije, Avstrije in Italije dosegli lepši in hitrejši razvoj. Mladi tekmovalci bi nastopali v tekih, skokih in v smuku. Za nagrado pa bi prejeli posebno trofejo, ki bi jo darovala zmagovalcu država — prireditelji. Kot prva bo organizirala takšno tekmovanje Avstrija. Delegati so bili tudi soglasni s tem, da morejo nastopati samo mladinci do 18. leta starosti. Prav tako so sklenili, da bodo pošiljali svoje tekmovalce na posamezna domača tekmovanja in bodo tako izpopolnili hote ali nehote mednarodni smučarski program. Tako bomo lahko že v prvih dneh januarja videli nekatere odlične tekače na znani mednarodni prireditvi smučarskega teka na Bledu.

Italijani so rešili remi

Genoa, 13. dec. Danes sta v tekmi, ki je veljala tudi za pokal dr. Geröja, igrali nogometni reprezentanci Italije in ČSR. Tekmo so igrali po zelo »težkem« igrišču in ves čas je tudi deževalo. Skoraj ves prvi polčas so bili gostje boljši in so večkrat nevarno ogrožali vodstvo. Krilec Masopust je preigral tri nasprotnike in s kakih 12 m neubranljivo streljal v gol. Po tem golu so igrali Italijani še slabše, tako da so gledalci stalno vzpodbujali goste in žvižgali svojim. Po odmoru pa so se Italijani nekoliko bolj znašli in pričeli bolj često prihajati pred vrata Čehov. Njihovi napadi pa niso imeli uspeha vse do 7 minut pred koncem tekme. Iz kota streljano žogo je z glavo prestregel Galli in izenačil. Tekmo je pred le 20.000 gledalci vodil nemški sodnik Teschner. Moštvi sta igrali v naslednjih postavah: *Italija:* Buffon, Robotti, Castelletti, Bergamaschi, Cervato, Fogli, Stacchini, Boniperti, Nicole, Galli, Bean; *ČSR:* Stacho, Mraz, Novak, Bubernik, Popluhar, Masopust, Brumovski, Obert, Pluskal, Kačany, Molnar. Lestvica v pokalu dr. Gerö pa je sedaj naslednja:

ČSR	9	6	2	1	22:13	14
Madžarska	8	5	2	1	25:15	12
Avstrija	10	4	3	3	21:21	11
Jugoslavija	9	2	3	4	15:12	7
Italija	7	1	2	4	7:18	4
Švica	7	0	2	5	9:21	2

450 kegljev je državni rekord!

V prejšnji številki našega lista smo omenili odličen rezultat, ki ga je s 450 podrtimi keglji dosegla tekmovalka Gradisa — Smrajčeva. Ob tem smo pripomnili, da je ta rezultat za 4 keglje slabši od drž. rekorda Erjavčeve, ki ga je dosegla v Pragi. Toda resnici na ljubo moramo povedati — kar smo kasneje ugotovili — da je Erjavčeva v Pragi dosegla 445 in ne 454 kegljev. V razgovoru z Erjavčevo smo izvedeli, da je bil rezultat v Pragi v resnici takšen, nekoč prej pa je v Ljubljani dosegla celo 448 kegljev. Tako je torej 450 kegljev, ki jih je dosegla Smrajčeva na medrepubliški tekmi v Mariboru, dejansko nov državni rekord, ki sicer za zdaj uradno še ni registriran in priznan, po vseh pravilih pa bo moral biti. Za to so namreč izpolnjeni vsi pogoji in prepričani smo, da bo Zveza kegljaških športov Slovenije posredovala pri ZKŠJ, da se ta rekord tudi v resnici prizna.

Kdor hoče kvaliteto,

bo kupil svojim o rokom za novoletno jelko barvice znamke

BOKS

Prepričljiva zmaga Zagrebčanov

Ljubljana, 14. dec. Mala dvorana v Domu železničarjev je bila danes spet prizorišče zanimivega prijateljskega boksarskega dvoboja med precej znano ekipo Metalca iz Zagreba in boksarji Ljubljane. Že davno pred pričetkom je bila dvorana, kot običajno, polna, dvoboj pa se je začel z enourno zamudo. To je sicer vzbudilo med pričakujočimi gledalci nezadovoljstvo, vendar organizatorjev ne zadene nobena krivda, ker so gostje prispeli zaradi zamude vlaka prepozno v Ljubljano.

Pričakovati je bilo, da bodo boksarji Metalca zmagali, čeprav niso nastopili v svoji popolni sestavi. Končni izid dvoboja pa je za goste precej prepričljiv, saj so zmagali z 12:8 in bi morala biti ta zmaga še večja. V dvoboju prvega para mladincev so namreč sodniki, ki so sicer vodili srečanje zadovoljivo, oškodovali mladinca Halilovića za zmago. To je seveda povzročilo med gledalci dokaj upravičeno razburjenje.

Najprej sta v ringu nastopila dva para mladincev in so gostje že tedaj pridobili dve točki prednosti. Za oba Ljubljančana pa lahko rečemo, da kažeta precejšen talent, čeprav sta v ringu šele začetnika. Prvo čisto zmago v korist domačih je dosegel Vuk v lahki kategoriji, kajti sekundant njegovega nasprotnika je borbo predal. V polwelter kategoriji, kjer sta tudi nastopila dva para, domači spet niso imeli sreče in sta nasprotnika zmagala obakrat s t. k. o. Zato pa so tembolj prišli na račun gledalci ob borbi v welter kategoriji. Mladi Erjavec, ki se iz tedna v teden razvija v boljšega tekmovalca, je navdušil vse z odličnim boksom, njegov nasprotnik Kelenc pa se mu je še kar dobro upiral. Toda odlična tehnika je Erjavcu pomagala do zmage po točkah. Tudi v polsrednji kategoriji, prav tako zasedeni z dvema paroma, za domače ni bilo nič »kruha«. Žgajnar je moral odstopiti zaradi poškodovane roke. Mencej I. pa je imel za nasprotnika kandidata za državno reprezentanco Husa, ki je bil seveda nepremagljiv. Tudi Jakhlu danes očividno ni šlo in je komaj rešil eno točko, medtem ko je v zadnji borbi današnjega dneva slavil Šuković odlično zmago nad svojim nasprotnikom v polteški kaborbe spravil na tla. nato pa že v tegoriji, saj ga je takoj v začetku 20. sekundi (!) knockoutiral. To je bila vsaj delna oddolžitev gledalcem za dokaj občutne poraze domačih boksarjev. Zanimivo je, da se k. o., ena pa s k. o. Videli pa smo je danes kar 5 borb zaključilo s t. po večini dokaj zadovoljiv boksarski dvoboj, ki je bil po rezultatu sicer ugodnejši za goste, sodniki in organizatorji pa so k temu dodali prav dober delež. Borbe so sodili Moser kot vrhovni sodnik ter Škafar, Remc in Lajovic v ringu.

Rezultati: mladinci Halilović : Vohel (L) 1:1, Dado : Podvratnik (L) 2:0, **lahka kategorija** Mikulan : Vuk (L) 0:2 t. k. o., **polwelter** Pavičić : Kovač (L) 2:0 t. k. o., Prosinečki : Mencej II. 2:0 t. k. o., **welter** Kelenc : Erjavec 0:2 p. t., **polsrednja** Debanić : Žgajnar (L) 2:0 t. k. o., Hus : Mencej I. 2:0 t. k. o., **srednja** Žerjav : Jakhel (L) 1:1, **polteška** Popović : Šukovič (L) 0:2 k. o., **Metalac : Ljubljana 12:8.**

Ni se znašel v vlogi

Tony Galento je bil eden najboljših boksarjev težke kategorije na svetu. Ogromnega, debelega moža, ki je bil znan po svoji surovosti v ringu, so imenovali »sodček piva«. Nekdanjega boksarja pa je pot pripeljala tudi v Hollywood, kjer naj bi nastopil v nekem filmu kot šef neke gangstrske tolpe. Toda, komaj je dobro prišel v studio, niti se še ni uspel spoznati s svojo vlogo, pa se je že lahko obrnil na policijo. Ne glede na to, da je bil šef gangsterjev, so mu kar hitro izmaknili listnico iz žepa.

Celje je pripravljeno na sprejem kegljačev

Proslava 10-letnice slovenskega kegljaškega športa se bo začela že v soboto

Poročali smo že, da bo Zveza kegljaških športov Slovenije prihodnjo soboto in nedeljo organizirala v Celju slovesno proslavo 10-letnice kegljaškega športa v Sloveniji, združeno s tekmami izbranih kegljačev in moštev. Organizacijo prireditve je poverila Okrajni kegljaški zvezi v Celju in Betonu, ki bo ob tej priložnosti odprl novo štirisedežno kegljišče. Morda bo kdo vprašal, čemu bo ta proslava prav v Celju? S tem hoče ZKŠS poudariti dva namena: prvič bo v Celju kot že rečeno, odprto novo kegljišče, drugič pa zaradi tega, ker so v Celju prvi začeli po osvoboditvi s kegljaškim športom na Štajerskem.

Celjani so se na to proslavo že sedaj dobro pripravili. Vse je urejeno za sprejem častnih gostov, v mnogih izložbah so razstavljene slike in dokumentarni material o razvoju in uspehih kegljaškega športa v Sloveniji. Program prireditev bo dokaj obširen, posebej pa naj omenimo, da bodo poleg ostalih tekmovalcev aktivno nastopili tudi predsednik SZS tov. Krese, predsednik ZKŠS tov. Ravnikar, nestor slovenskih kegljačev inž. Milač in še eden od predstavnikov političnih organizacij Celja. S tem hočejo dati ti funkcionarji še poseben poudarek proslavi desetletnice tega športa, ki je zlasti priljubljen in razširjen med delavstvom.

Na slavnostni seji bodo podelili najzaslužnejšim kegljaškim funkcionarjem in tekmovalcem priznanja za njihovo dolgoletno uspešno delo, spored proslave pa je naslednji:

■ **Sobota, 20. XII. — Ob 15.30** slovesna otvoritev kegljišča SŠD Beton — **ob 16.** propagandni nastop 4 najboljših celjskih kegljačev — **ob 17.30** tekma 6 slovenskih kegljavk, ki so po letu 1948 sodelovale na svetovnih prvenstvih. Nastopile bodo **Erjavčeva, Smrajčeva** in **Klemenčičeva** (vse Gradis, Lj), **Novakova** (Branik, Mrb), **Tepinova** (Lj) in **Čadeževa** (Triglav), poleg njih pa še dve najboljši celjski tekmovalki — **ob 19. uri** nastop 6 slovenskih tekmovalcev, udeležencev svetovnih prvenstev po letu 1948: **Martelanc** in **Starc** (oba Triglav), **Steržaj** (Ljutomer), **Grom** (Rakek), **Likovnik** (Lj) in **Kobal** (Branik), kot gosta pa še bivši svetovni rekorder **Kombol** in letos najboljši jugoslovanski kegljač **Smoljanović** (oba iz Zagreba) — **ob 20. uri** bo kegljaška zabava v sindikalni dvorana SŠD Beton.

■ **Nedelja, 21. XII. — Ob 9. uri** dvoboj mladinskih kegljaških reprezentanc Hrvatske in Slovenije, **ob 11.** svečani plenum Zveze kegljaških športov Slovenije v dvorani SŠD Beton, **ob 13.45** turnir najboljših slovenskih moštev v borbenih igrah, nastopajo slovenski prvak **Konstruktor** iz Maribora, **Ljubljana, Triglav** in **Gradis** ter moštvi **Betona** in **Kladivarja** — **ob 17. uri** finale turnirja — **ob 19.15** uri zaključek tekem, razdelitev pokalov in diplom.

Brez dvoma bodo nastopi izbranih kegljačev zelo zanimivi in zato bodo celjski ljubitelji tega športa prav gotovo prišli na svoj račun.

Še ne poravnani računi ...

Pri Zvezi kegljaških športov Slovenije se že nekaj časa ukvarjajo s problemom, ki pač ne daje najlepšega spričevala nekaterim njej podrejenim organizacijam. V januarju se bo začelo redno ekipno prvenstvo moških ekip v republiški in obeh conskih ligah, toda v eni obeh conskih lig še sedaj niso poravnani računi iz spomladanskega prvenstva. Tu seveda ne gre za vprašanje financ, temveč predvsem za rezultate, ki so jih dosegle posamezne ekipe na kegljiščih v Kranju, Ljubljani in na Jesenicah, kjer se je namreč odvijalo prvenstvo zahodne conske lige.

Po tolikih mesecih — prvenstvo je bilo zaključeno že 18. maja — bi morali menda že imeti jasno sliko o uvrstitvi posameznih udeležencev v tej ligi. ZKŠS pa niti po 6 mesecih ni mogla dobiti vseh doseženih rezultatov precejšnjega števila moštev in tako ni bilo mogoče sestaviti prvenstveno lestvico. Znan je edinole prvak te lige in to je Gradis iz Jesenic.

Vprašamo se, kako je do tega prišlo, da mora ZKŠS sedaj iskati rezultate neposredno od klubov, namesto da bi pravočasno dobila zapisnike od tistih, ki so bili za to odgovorni. Medtem ko so registrirani rezultati vseh nastopov v Kranju, manjkata z Ljubljane še dva, iz Jesenic pa celo 8 rezultatov. Krivda je predvsem v tem, ker sodniki niso poslali poročil organizatorju prvenstva, to je Okrajni kegljaški zvezi v Kranju. Seveda pa bi morala ta vse potrebno gradivo od njih zahtevati in že sama sestaviti dokončno lestvico plasmaja udeležencev ter jo z vsemi zapiski vred dostaviti ZKŠS. Torej nosi precejšen del krivde tudi Okrajna kegljaška zveza v Kranju, saj bi morala uvesti ali zahtevati disciplinski postopek proti sodnikom, ki niso pravočasno poslali poročil.

Če pa se že dotaknemo sodnikov, moramo žal ugotoviti, da stanje med njimi ni preveč vzpodbudno. Dokaz za to so že zgoraj omenjene napake, ki bi lahko odločilno vplivale na regularen zaključek prvenstva. Tudi v tem vidimo del nediscipline, če pa gremo še dalje, moramo priti do druge ugotovitve: v okviru posameznih okrajnih kegljaških zvez imajo sodniška poverjeništva na seznamu veliko število članov, med njimi pa je le malo aktivnih. Zato običajno vidimo na stezah skoraj vedno iste ljudi, ki nedeljo za nedeljo opravljajo svojo dolžnost, katero so sprejeli ob vstopu v sodniško organizacijo. Razumljivo je, da takšne pomanjkljivosti mnogokrat vplivajo na reden potek tekmovanja, kar otežkoča delo organizatorjem, hkrati pa ustvarja nepotreben nered, do katerega ne bi smelo priti.

Res je, da bo Zveza kegljaških športov Slovenije do začetka prvenstva zbrala vse potrebne podatke, toda problem, ki smo ga nakazali, je kričeč primer, kakšno ne bi smelo biti delo ob različnih, za razvoj kegljaškega športa zelo pomembnih tekmovanjih.

G

SMUČANJE

Kako trenira Bud Werner

»Trening mora biti zabava!« trdi olimpijec Bud Werner. Zato hočemo pokazati nekaj odlomkov iz njegovih trenerskih ur, ki so za smučarsko moštvo univerze v Coloradu prav vesele in vedre. 22-letni smučarski prvak iz Colorada je trenutno najboljši alpski tekmovalec Amerike. To mu je uspelo s tem, da je bil vseskozi v vrhunski kondiciji in se je pri tem celo zabaval.

Werner je obenem z vrsto drugih vrhunskih atletov prepričan, da je za uspeh v vsakem športu potrebno skrbeti za kondicijo celotnega telesa, ne le za roke in noge ali za trebušne mišice. Da bi razvil svoje roke, hrbet in gornje telo, je Bud prebil poletje kot delavec pri postavljanju električnih vodov: kopal je jame, plezal po drogovih in delal s težkim orodjem. Ob večerih je igral pod lučmi naporne igre z žogo (softball). Ob koncu tedna je plaval, igral tenis ter hodil in plezal po hribih okoli doma z družino in prijatelji.

Ko je prišla jesen, je Bud presedlal na drugo področje priprav: delal je v izdelovalnici smuči in treniral z instruktorjem smučarskega moštva Bobom Beattiejem. Njegov motiv je bil preprost. »Nobenega veselja ni, če ste sami — in kadar postane trening čemeren, lahko kar priznate svoj poraz,« pravi Werner. Skupaj s smučarji Colorado University vadi v teku, prevrača kozolce, pleza po vrvi, hodi peš in teče čez drn in strn po hribih. Proti koncu novembra se je pridružil francoskemu moštvu na smučarskem treningu v Chamonixu. Ko se bodo v januarju začela prva važna predolimpijska tekmovanja, bo Bud Werner v perfektni formi.

Werner teče s tovariši na strm hrib. Vzpenjanje razvija noge in pljuča, hoja navzdol pa je tajno orožje alpskih smučarjev za krepitov kolen

Bud Werner se je pognal 15 čevljev visoko s kanvasa in pokazal perfektno obvladanje časa in koordinacijo. Kanvas je dober za treniranje celotnega telesa in hkrati razvija hitro reakcijo

Werner vadi stoje na prstih, pod nadzorstvom trenerja Boba Beattieja, hitro vijuganje, ki je globoka krožna rotacija kolen

Werner prikazuje vajo, katero ga je naučil Stein Briksen. Oprt na roke kar najhitreje menja noge pod svojim telesom. Poskusite!

Helge Gagnan, norveški absolvent, ki pomaga trenirati moštvo CU, in inštruktor Beattie opazujeta Buda, ki urno teče preko ovir iz starih avtomobilskih gum. Avtomobilske gume, ki jih imajo zelo v čislih nogometni inštruktorji, so dobre tudi za smučarje

Vesele ure teka, plezanja in prostih vaj v gozdovih se menjajo z dolgočasno, toda prepotrebno kalisteniko. Moštvo Colorado University je izbralo za svoje vadišče naravno okolje pod milim nebom

Lepote planin občudujemo v zimskem času vse pogosteje le od daleč. Mladina vadi in pili tehniko na steptanih smučiščih ali pa preizkuša svoje zmožnosti po tekmovalnih stezah vzdolž vzpenjač. Le redko srečamo posameznika ali skupino, ki si utira smučino po neznanem svetu. Po sklepih Kongresa telesne vzgoje pa so pri nas posamezne organizacije že začele usposabljati vadbeni kader, ki bo znal voditi skupine v gore tudi v zimskem času. Kdor bo le enkrat spoznal vse lepote, ki jih nudijo zasnežene planine, jih bo vzljubil še bolj. Spoznaval bo domovino, si utrjeval zdravje in obrambno sposobnost.

Smučarske novice doma in na tujem

Naši olimpijski kandidati določeni — Schranz trenira že od oktobra

Znano je, da je sprejela Višja šola za telesno vzgojo v Ljubljani nalogo, da bo organizirala zdravniške preglede in kontrolo telesne zmogljivosti jugoslovanskih kandidatov za zimske olimpijske igre leta 1960. Med kandidati za olimpijske igre v Squaw Valleyu, ki jih je predlagala Smučarska zveza Jugoslavije, potrdil pa je to listo jugoslovanski olimpijski komite, so naslednji tekmovalci in tekmovalke:

Zugovic Anton, Čop Janez, Lakota Peter, Klinar Stanko, Čop Ciril Zidar Jože, Langus Jože iz Jesenic, Šumi Janez, Zupančič Slavica, Ankele Majda, Seljak Roman iz Kranja, Fanedl Krista, Fanedl Drago iz Raven, Limovšek Boris iz Kranjske gore, Hlebanja Zdravko, Rekar Mara iz Mojstrane, Jemc Božo iz Bleda, Belaj Amalija iz Celja ter Oman Miro, Pavčič Janez in Pavčič Cveto iz Ljubljane.

* * *

Pohvaliti moramo našo Tovarno športnega orodja »Elan« iz Begunj, ki je priskočila na pomoč z nekaj pari kvalitetnih smuči za naše smučarje, trenerje in učitelje. Elan je poklonil 7 parov za alpske smučarje, za trenerje in učitelje, dalje 5 parov tekaških in 6 parov ostalih alpskih smučk.

* * *

Zanimiva je tudi ugotovitev, koliko imamo danes v Sloveniji smučarjev. Poglejmo si številke: število registriranih članov je 3825, včlanjenih pa 14.980, dalje neorganiziranih smučarjev okrog 40.000 (to so šoloobvezni otroci v osemletkah na osnovi ankete) in če k temu priključimo še 30.000 takšnih, ki smučajo po belih poljanah naše republike, pa niso niti šoloobvezni niti registrirani ali včlanjeni, bomo dobili okroglo število 100.000 smučarjev v Sloveniji. Torej je smučarski šport zares slovenski ljudski šport številka 1!

* * *

Železarna na Jesenicah je odobrila članom naše smučarske reprezentance Zidarju, Langusu in Krznariču 60 dni izrednega dopusta pod pogojem, da v tem času izkoristijo polovico svojega rednega dopusta.

* * *

Najboljša avstrijska alpska tekmovalca Sailer in Rieder letos ne bosta nastopala, ker imata preveč opravka s poklicnim delom. »Zlati« Toni se je posvetil filmu, Josl Rieder pa se namerava specializirati v svojem poklicu. Tako bosta imela Schranz in Molterer več možnosti, da si bosta priborila naslov državnega prvaka v alpskem smučanju. O Schranzu beremo, da se je med letom ukvarjal z gimnastiko in nogometom, 17. oktobra pa je že začel s treningom na snegu! — Ubogi naši alpski smučarji.!

* * *

Ruski smučarji so začeli že novembra s specialnimi pripravami za zimsko sezono. Za treniranje tekačev so uvedli posebne kotalke, ki omogočajo tek na dolge proge po asfaltnih cestah. O kotalkah, ki so samo za spoznanje daljše od čevlja in imajo po 4 kolesa, pravi Pavel Kolčin, da so odlično pomožno sredstvo za trening tem prej, ker omogočajo pravilno delo s smučarskimi palicami in tako krepijo tudi roke.

* * *

Walt Disney, znani filmski umetnik, režiser, dramaturg in slikar je prevzel vodstvo filmanja VIII. olimpijskih iger v Kaliforniji. Mimo tega je prevzel tudi nalogo, da bo pri organizacijskem odboru umetniški svetovalec za slavnostno okrasitev Squaw Valleya in tudi za ceremonialne slovesnosti otvoritve in zaključka olimpijskih iger.

Zdaj še v Ljubljani sankaški „Belvedere"

Kdo ne pozna znane sankaške proge »Belvedere« v Bohinju? Vsaj sankači jo prav gotovo imajo v lepem spominu! Nič čudnega, saj je ta znani sankaški teren že pred prvo svetovno vojno privabljal številne ljubitelje sankaškega športa. No, in zdaj bodo na svoj račun prišli sankači tudi v Ljubljani.

Seveda, kar takoj naj povemo, da sankaška proga v Ljubljani ne bo vzdržala konkurence z ono v Bohinju, niti glede dolžine niti glede strmine ali lepega razgleda. Pa vendar, sankaška proga bo pa le.

Torej zdaj bo čas, da povemo, kje in kakšna bo ta proga. Vsak Ljubljančan prav gotovo pozna znane »francoske okope« na Rožniku. Tu so se dolgo let podili po strmi poti navdušeni sankači. Potem je šlo to sankališče počasi v pozabo: na vrsto in v modo so prišli smučarji, ki so si poiskali primernejše terene na Golovcu in na vrhu Rožnika, tisti bolj izurjeni, pa tudi tisti, ki imajo kaj več pod palcem, pa na strmih pobočjih Julijskih ali Kamniških alp.

Letos se je urejanja sankaške proge na nekdanjih »francoskih okopih« lotil Svet za telesno kulturo pri OLO Ljubljana, ki je že spomladi začel urejati športne prostore ob muzeju NOB in na travnikih za bivšim ljubljanskim velesejmom. Precej truda in dela je bilo treba, da so marljive roke delavcev po načrtih inž. Mačka in inž. Božiča, zravnale razrito cesto in razširile koritaste jarke, po katerih so se nekdaj vili »francoski okopi«. Zdaj bo v nekaj dnevih ta sankaški objekt dolg približno 700 metrov, popolnoma dograjen. Vse gozdne poti, ki so nekoč križale to cesto, so tako speljane, da v bodoče sankačev ne bo nihče oviral pri spuščanju. Razen tega so delavci Gradbenega servisa ob straneh zgradili dovolj visoke zemeljske okope, tako da se sankaču tudi v največji brzini ne more zgoditi, da bi ga zagnalo s proge. Veliko razumevanje pri urejevanju te sankaške proge je pokazala tudi uprava Zelenega pasu, ki je telesnovzgojnim organizacijam nudila tudi vso možno podporo.

Komu bo koristila ta sankaška proga? Vprašanje je skoraj odveč. Ni dvoma, da bo tu v polni meri prišla na svoj račun mladina, seveda pa se bo tudi marsikateri »priletni« sankač rad prepustil brzini.

Ogromne koristi te sankaške proge bodo imele seveda v prvi vrsti šole, in dvoma, da se je bodo izdatno posluževale. Ali si morete misliti veselje v vsakem razredu, ko bo telesnovzgojni učitelj rekel: »Jutri pa pripeljite s seboj v šolo sani. Šli se bomo sankat na Rožnik.« Seveda, nekoliko težav bo zavoljo pomanjkanja sani. Vendar se lahko vsem tem težavam v večini šol izognejo,

(Nadaljevanje na 4. strani)

Smučarji v pričakovanju snega

Tisti smučarji, ki so se doslej redno pripravljali z dopolnilnimi športi, čakajo že nestrpno na belo odejo. Nekateri so že bili na snegu in spet nadaljujejo s suhim treningom. Vsak daljši odmor bi bil škodljiv, ker bi izgubili, kar so pridobili v mesecih načrtnega utrjevanja kondicije.

Drugi del pripravljalne dobe se pričenja tisti dan, ko imajo smučarji možnost vadbe na snegu. Zdaj seveda ni čas za novo tehniko, treba se je samo tehnično izpopolniti. Prve dni smučanja morajo tekmovalci preživeti ob žičnici. To velja za vse, tudi za skakalce in tekače. Čim jim »steče«, čim imajo dobre občutke v hitrosti in v kristianijah, začnejo s svojimi specifičnimi nalogami treninga.

Ne bo odveč, če ponovimo nekaj najpomembnejših pravil treniranja, ki veljajo v bistvu za vse športne panoge:

1. trenirati je treba redno,
2. vsakdanji trening naj traja približno dve uri,
3. vsak trening je treba začeti z uvodnim ogrevanjem,
4. priporočamo intervalno metodo kratkih obremenitev,
5. intervali oddiha naj ne bodo predolgi (telo se ne sme ohladiti),
6. med oddihom naj tekmovalci ne stojijo, temveč e neprestano gibljejo (hoja, tek, vzpon, gimnastika),
7. pri vsakem treningu se je treba znojiti, po vsakem treningu umiti,
8. naporno treniranje zahteva tudi izdatno počivanje: red v vsakda-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Mojstri stare..

Takole so se urili smučarji v času Hannesa Schneiderja. Premagovanje terenskih ovir je bilo vsak dan v programu njihove nadaljevalne šole. Te sprentosti jim lahko zavidajo tudi sedanji vrhunski tekmovalci.

.. in nove šole

Lahkotno, sproščeno, pa vendar tehnično dovršeno švigajo današnji mojstri skozi vratca. Na sliki Otmar Schneider.

STARŠI BLEJSKIH OTROK SO NAROČILI 307 PAROV SMUČI

Kako moremo reševati problem množičnega smučanja in ustreči otroškim željam, ki hočejo smučati, nam je pokazala blejska občina. Ker so smuči v trgovini predrage, je sklenila komisija za telesno vzgojo pri ObLO Bled na poseben način pomagati otrokom. Člani komisije so se dogovorili s kolarji, da bodo izdelovali otroške smuči po znatno nižjih cenah kot so v trgovinah, staršem pa so poslali dopis, da bo občina prispevala 25 %. Uspeh je bil presenetljiv: starši so naročili pri občini kar 307 parov smuči, kar dokazuje, kako potrebna je bila ta akcija. Smuči bodo dolge od 120 do 200 cm, cena pa bo od 600 do 1500 din. Vse kaže, da bodo blejski učenci in učenke med prvimi v Sloveniji, ki bodo lahko imeli v zimskih tednih redno telovadbo na snegu.

NOGOMET

Jugoslovanski nogomet v zgodovini

Ob koncu leta 1926 je takratna Nogometna zveza Jugoslavije uvidela, da je prišel jugoslovanski nogomet že na takšno stopnjo, da bi bilo treba nekoliko večjemu številu klubov omogočiti sodelovanje v zaključnem delu državnega prvenstva. Tokrat so se odločili za nekakšen kombiniran sistem. Prvaki podzvez in drugoplasirani zagrebške in beograjske podzveze so igrali eno kolo na izpadanje, zmagovalci pa so se pomerili po enojnem točkovnem sistemu. Med 6 najboljših se je uvrstila tudi ljubljanska Ilirija, ki pa je ostala na zadnjem mestu. Državno prvenstvo je pripadlo prvič Hajduku iz Splita.

Leto dni kasneje spet nov sistem. Najprej eno kolo dvojnega pokalnega sistema za nekatere klube, potem enojni točkovni sistem za zmagovalce in prvake treh najpomembnejših podzvez. Ljubljansko Primorje se je uvrstilo med najboljše, prvak pa je bil spet Gradjanski.

Dvojni točkovni sistem se je prvič pojavil leta 1929. Po izločilnih tekmah je 5 najboljših igralo po omenjenem sistemu in prvak je bil Hajduk. Za leto 1930 niso izpremenili sistema, le da je bilo v zaključnem tekmovanju 6 klubov, prvak je postala zagrebška Concordia, Slovenci pa smo bili ponovno brez zastopnika.

Za leto 1931 so sistem tekmovanja še bolj zakomplicirali. Iz 3 kvalifikacijskih skupin se je uvrstilo v zaključno tekmovanje 6 klubov, sistem je bil dvojni točkovni, Slovenija pa tudi to pot ni bila zastopana. Prvak je postal BSK z naslednjo enajstorico: Gazari, Radovanović, Tošić, Arsenijević, Jovanović, Djordjević, Tirnanić, B. Marjanović, N. Marjanović,, Vujadinović, Virić.

Na skupščinah zveze so bile najbolj burne debate vedno o sistemu tekmovanja. Zato so v letu 1932, prešli nazaj na pokalni sistem. Iz 4 kvalifikacijskih skupin se je uvrstilo v zadnji del tekmovanja 8 klubov, prvak je drugič postala Concordia, Slovenci pa so bili samo gledalci.

Prelomnica v zgodovini predvojnih državnih prvenstev pa je sezona 1932/33, kajti tedaj je bila osnovana tako imenovana Nacionalna liga, ki je štela v svoji »prvi izdaji« 11 klubov. Morda je zanimivo zabeležiti končni vrstni red tega prvenstva. 1. BSK 31, 2. Hajduk 28, 3. Jugoslavija 23, 4. HAŠK 23, 5. BASK 23, 6. Gradjanski 21, 7. Concordia 18, 8. Primorje 17, 9. Slavija (Sarajevo) 16, 10. Slavija (Osijek) 10, 11. Vojvodina 10.

Leto dni kasneje pa so se na skupščini ponovno udarili in do sporazuma o sistemu tekmovanja sploh ni prišlo. Zato v sezoni 1933/34 sploh ni bilo državnega prvenstva. Naslednja sezona pa je prinesla ligo z 10 udeleženci, s prvakom BSK in Primorjem kot devetim.

Kdor bi mislil, da si je liga sedaj vendarle dokončno utrla pot v naš nogomet, pa se je zelo zmotil. Tekmovanje je bilo namreč razdeljeno na dva dela, v prvem so igrali po podzvezah, zmagovalci pa so igrali po pokalnem sistemu. Nekateri najboljši klubi niso hoteli tekmovati in tako se je zgodilo, da je Ljubljana brez borbe zmagala proti Concordiji, potem pa premagala Krajišnika in se znašla tako v polfinalu, kjer jo je izločil kasnejši prvak — BSK.

Na naslednji skupščini so zmagali ponovno pristaši lige in v naslednjih treh sezonah so klubi igrali po istem sistemu, le s to razliko, da je v zadnji ligi, to je leta 1938/39, igralo namesto 10 že 12 klubov. Prvaki so bili po vrsti Gradjanski, HAŠK in BSK. Ljubljana pa je bila najprej osma, potem pa dvakrat deveta.

Kasneje je prišlo do reorganizacije nogometnega športa. Ustanovljeni sta bili srbska in hrvatska nogometna zveza in organizirani ustrezni ligi po 10 klubov. Od teh so igrali trije najboljši klubi iz obeh lig v zaključnem delu državnega prvenstva po dvojnem točkovnem sistemu. Vrstni red je bil naslednji: Gradjanski 16, BSK 15, Slavija 14, Jugoslavija 8, Hajduk 5, HAŠK 2. To je bilo obenem tudi zadnje predvojno prvenstvo Jugoslavije. V Gradjanskem je bila tedaj standardna enajstorica naslednja: Glazer, Hügl, Brozović, Djanić, Jazbinšek, Kokotović, Cimermančič, Wölfl, Lešnik, Antolković, Pleše.

V letih 1923 do 1941 je bilo torej 17 državnih prvenstev. Najuspešnejša kluba sta bila Gradjanski in BSK s po 5 zmagami, prvaki pa so bili še Jugoslavija, Hajduk in Concordia po dvakrat in HAŠK enkrat. Največ uspehov nasploh je imel BSK, ki je bil ne le petkrat prvi, ampak še štirikrat drugi in trikrat tretji. Za predvojna prvenstva je glavna značilnost predvsem neurejenost tekmovalnega sistema. Posebej pomembno za predvojna in povojna prvenstva pa je še tole. Če gledamo kar po vrsti vsa prvenstva, bomo opazili, da imamo izrazite velike, to se pravi uspešne klube in pa vedno iste reveže, ki se »plazijo« na začelju lestvice. Med temi so bili vedno tudi slovenski predstavniki: Ilirija, Primorje ali kasneje Ljubljana.

Sedanji trener Odreda Mirko Kokotović (na desni) in Vili Šipoš sta bila pred vojno člana Gradjanskega in večkratna državna nogometna reprezentanta

Zvezni trener Milošević v Indijo

Kot običajno, tudi letos klubi izkoriščajo mrtvo sezono za potovanja na inozemske turneje. Sicer pa je na nogometnih forumih še kar precej živahno. Upravni odbor NZJ je nedavno prejel od nogometne federacije Indije prošnjo, naj bi poslala v Indijo za 6 mesecev enega od uglednejših jugoslov. trenerjev. UO NZJ je sklenil tej prošnji ugoditi in se je tudi že odločil, kdo od trenerjev naj bi odšel v Indijo. To je zvezni trener inž. Slavko Milošević, ki bi v različnih nogometnih središčih Indije treniral posamezna moštva, hkrati pa imel tudi več krajših seminarjev za vzgojo strokovnega kadra. Vse kaže, da bo inž. Slavko Milošević tudi pristal na to ponudbo.

Hkrati smo razbrali iz različnih zapiskov, da je v inozemstvu že doslej 13 jugoslovanskih trenerjev, od katerih le 5 opravlja dolžnost z odobrenjem NZJ. To so Blagoje Marjanović — Moša, Cuvaj, Radovanović, Mitrović in Simonovski, medtem ko Stevović, Pogačnik, Sekulić, Benčić, Glišović, Betić, Bročić in Nedoklan nimajo tega odobrenja. Enako je tudi z nekaterimi znanimi nogometaši. Vukas, Zlatko Čajkovski, Horvat in Broketa imajo od NZJ odobrenje, da lahko igrajo pri inozemskih klubih, medtem ko je to odobrenje že davno poteklo Firmu, Željku Čajkovskemu in Banetu Vukosavljeviću.

Televizijski aparat za Mitića

Nogometna zveza Jugoslavije je sklenila Rajku Mitiću za njegovo dolgoletno uspešno nastopanje v okviru jugoslovanske nogometne reprezentance podariti televizijski aparat. Brez dvoma Rajko takšno nagrado povsem zasluži. Zanimivo pa je vedeti, kakšne načrte ima Mitić sedaj, ko je zaključil svojo plodno nogometno kariero. V razgovoru z novinarji je dejal:

»Najprej želim diplomirati na DIF. Hkrati se bom učil angleščino, da bi lahko odšel kasneje v Anglijo na specializacijo. Verjetno pa se kasneje ne bom posvetil trenerskemu poklicu, ampak bolj tehničnemu sodelovanju. Prav tako ne bom nehal s športnim novinarstvom, ki je moj konjiček.«

Na vprašanje, koga bi predlagal kot svojega naslednika za kapetana Crvene zvezde, je kratko odgovoril: »Ljuba Spajića.«

Tudi ko je bil vprašan, kdo naj bi bil novi zvezni kapetan, če bi Tirnanić prenehal z delom, je imel pripravljen odgovor:

»To naj bi bil Svetozar Popović — Kika.«

Ta odgovor je tembolj zanimiv, ker prevladuje v jugoslovanski nogometni javnosti mnenje, da bo najbrž Rajko Mitić naslednik Tirnanića in da bi bil za to mesto tudi najprimernejši. Kdo ve, če se bo torej Mitičeva napoved sploh uresničila. Vsekakor pa smo mnenja, da se bo Mitićevo ime še dostikrat pojavilo v različnih člankih o jugoslovanskem nogometu.

Precej bo moral še rasti...

Znani mladi igralec Crvene zvezde, Šekularac, ki je žal bolj popularen po svojem nedisciplineranem vedenju, bo moral po mnenju zveznega trenerja inž. Miloševića zrasti še 5 cm. To pa zaradi tega, da bi s svojimi fizičnimi sposobnostmi dosegel kot igralec zadovoljiv kvalitetni nivo. Sedaj je visok 171 cm.

Mnogi poznavalci nogometnega športa pa z nekoliko zlobe pripominjajo, za koliko centimetrov bi moral Šekularac še zrasti, da bi tudi v vedenju na igrišču dosegel zadovoljivo kvalitetno raven. Navsezadnje je to skoraj umestno vprašanje.

Halilagić v domači oskrbi

Glede na to, da se nekateri prijatelji nogometa obračajo na nas z vprašanji, kako je z zdravjem Halilagića, ki se je na nedeljski tekmi poškodoval, smo se obrnili na vodstvo Odreda. Pojasnili so nam, da so zdravniki ugotovili pri njem le pretres možganov in da sicer glave nima poškodovane. Kljub temu, bo ostal 14 dni v domači oskrbi, dva meseca pa ne bo smel prav nič trenirati.

Halilagić je tako že sedemnajsti igralec Odreda, ki je vpisan na nerazveseljivi spisek poškodovanih igralcev od pričetka jesenske prvenstvene sezone. Brez dvoma je to za klub velika škoda in bo zimski odmor prišel kar prav, da se bodo vsaj nekateri nogometaši pozdravili. Ob začetku prvenstva pa bo za moštvo nastopilo tudi nekaj novih moči, tako da pri Odredu upajo na boljše uspehe kot v jesenskem prvenstvu. Z redno vadbo bodo pričeli znova 10. januarja, medtem ko bo kombinirano moštvo sestavljeno predvsem iz mladih igralcev nastopilo še na tekmi v čast Dneva JLA 22. decembra. Tudi trener Kokotović je odšel na odmor v Zagreb.

Po Sloveniji

■ **Nova Gorica** — SD »Panovec« — Nova Gorica je zaključila uspeli teden strelstva, na katerem je sodelovalo nad 220 strelcev in 11 moštev novogoriške občine. Dosegli so naslednje rezultate: Clemente 90, Kogoj 87, Roškar 86, med moštvi pa je zmagal Panovec.

■ **Brda** — V Goriških Brdih se strelstvo lepo razvija. V prijateljskem dvoboju sta se srečali družini iz Grgarja in Kojskega. Zmagali so strelci iz Grgarja. Med člani je bil rezultat 468:397, pri mladincih 431:296, pri pionirjih 301:157.

Rokomet spada med najmlajše športe na Goriškem. Kljub temu pa so bili doseženi lepi rezultati tako v kvaliteti, kakor tudi v porastu članstva. V goriški ligi je nastopalo 7 moških in 4 ženske ekipe. Pri moških je zmagala Ajdovščina pred Cerknim, pri ženskah pa Ajdovščina pred Vipavo.

■ **Maribor** — Košarkarji Branika so imeli občni zbor. Med drugim so ugotovili, da morajo dobiti novega stalnega trenerja. Dobili so telovadnico, tako vadba ne bo okrnjena. Še naprej bo vodil klub predsednik inž. Vodeb.

Ker v Mariboru ni primernih dvoran, je zastalo športno življenje. Edino telovadnica gimnazije ustreza razvoju raznih športov, ne sprejema pa gledalcev. Zato bi bilo prav, da merodajni malo premislijo in dajo enemu največjih industrijskih mest v državi primerno dvorano, kjer se bo lahko vsestransko razvijal mladi rod.

■ **Kranj** — Pred kratkim je bilo končano mladinsko prvenstvo gorenjske nogometne podzveze. Zmagal je Triglav, ki ni izgubil niti srečanja niti prejel enega samega gola. Slede: Mladost, »Partizan«-Naklo, Planika, Jesenice, »Partizan«-Škofja Loka in Svoboda.

Zaključeno je tudi pionirsko nogometno prvenstvo kranjske in jeseniške skupine. V kranjski skupini je zmagal »Partizan« Škofja Loka pred Triglavom, Mladostjo itd., v jeseniški pa Bled pred Jesenicami in Prešernom.

Zdaj še v Ljubljani sankaški „Belvedere"

(Nadaljevanje s 3. str.)

treba je stvari samo spretno organizirati. V nekaterih šolah imajo po 5 ali 10 šolskih sank, kar res ni mnogo, bolje nekaj kot nič. Vendar ne smemo pozabiti, da ima ogromno otrok svoje sani doma. Ni dvoma, da je v vsakem razredu vsaj polovica otrok, ki imajo svoje sani. To je torej dovolj, da se bodo lahko vsi učenci sankali, kajti običajno uporabljata sani dva otroka.

Svet za telesno kulturo pri OLO Ljubljana, ki je zgradil to sankaško progo v sklopu številnih fizkulturnih naprav ob muzeju NOB in v Tivoliju, je že navezal stike s pristojnimi šolskimi oblastmi in Društvom prijateljev mladine, tako da bo »promet« na sankaški progi čim številnejši in tudi brez zapletljav. Skoraj ni dvoma, da bo na progi vedno dovolj »živ-žava«, če se bodo šole te sankaške proge v polni meri poslu-ževale. Gre le za to, da bo nekaj odraslih oseb stalno skrbelo ob progi na red, da ne bi slučajno prišlo do kakršnihkoli nezgod. Sicer pa so graditelji sankaške proge zgradili tudi stransko pot, po kateri se bodo na start vzpenjali vsi sankači.

Seveda bi se dalo ob sankaški progi, ki bo izgotovljena v teh dnevih, še marsikaj izboljšati. Umestno bi bilo progo še razsvetliti, kajti pozimi je že ob 17. uri tema, razsvetljeno progo pa bi lahko uporabljali še vsaj do 20. ali 22. ure. Ne bi bilo napak ob cilju postaviti tudi dve ali tri stojnice, kjer bi mladina dobila po najnižji možni ceni skodelico toplega čaja in še kaj za pod zob.

Skrat — Svet za telesno kulturo je s to napravo spet napravil lepo uslugo naši množični, predvsem šolski telesni vzgoji. Vse šole v središču Ljubljane (Vrtača, ESŠ, klasična, bivša VI. in V. gimnazija, vajenske šole, TSŠ itd.) naj se pa že danes pripravijo, da jih zima ne bo prehitela. Mladina bo vesela in hvaležna, če bo kdaj pa kdaj prišla iz telovadnic na sneg, na svež zimski zrak, na strmine sankališča.

Smučarji v pričakovanju snega

(Nadaljevanje s 3. str.)

njem življenju, primerno hrano — skratka, športni režim življenja.

Med našimi smučarji so nekateri tudi takšni, ki se ne menijo za naloge poletnega treninga, niti za naloge specialne vadbe na snegu. Le-ti sedijo doma in čakajo na poziv v tečaj. O nekaterih celo pravijo, da smučajo samo po »službeni dolžnosti«. Jasno je, da ob takšnem odnosu in delu rezultati ne morejo biti kaj prida. Edino pravilno je, da smučarji tudi v decembru nadaljujejo z rednimi pripravami doma in da pohitijo vsaj ob sobotah in nedeljah v planine, kjer je že sneg. Zdaj morajo prav posebno skrbeti za specialno kondicijo. Doba treniranja na snegu ne sme biti prekratka. Ni napačno, če so konec decembra že prva tekmovanja na smučeh, vendar bi jih morali ocenjevati le kot nekakšna predtekmovanja, kot prehod iz obdobja načrtnih priprav v tekmovalno sezono.

D. U.

Zrak ali sposobnost?

Avstrijskemu metalcu kladiva Thunu je uspelo v letu 1957 za več metrov popraviti državni rekord. No, in letos je nastopil na nekem tekmovanju v Linzu in morda nekoliko nepričakovano prvič premagal mejo 60 m. Eden od funkcionarjev domačega atletskega kluba mu je predlagal, naj bi ostal kar v Linzu, češ »naš odlični, sveži višinski zrak je omogočil ta uspeh«. Thun pa se je vendarle vrnil na Dunaj in tam kmalu še dvakrat vrgel kladivo več kot 60 m. Kot kaže, torej ni bilo vse odvisno samo od zraka, ampak vsaj delno tudi od sposobnosti metalca.

Ali je res mogoče:

šola proti društvu

Jugoslovanski kongres telesne kulture je sprejel jasno načelo, da je za našo splošno telesnokulturno raven najpomembnejši činitelj šola. Tu bomo lahko že v nekaj letih zajeli skoraj 2 milijona šolske mladine od 7. do 14. leta (obvezna osemletka). To je številka, ki je niti danes, niti v bodočnosti ne bodo mogle doseči vse fizkulturne organizacije skupaj.

Zdaj, ko si vsi prizadevamo, da bi čim prej pomagali šolski telesni vzgoji na trdne noge, se že pojavljajo tu in tam — sicer še osamljeno — primeri, ki kažejo, da posamezniki vsak po svoje razumejo to smernico Kongresa. V glavnem sta se ponekod že izoblikovali dve različni mišljenji: prvi trdijo, da zdaj ko bo šola prevzela glavno breme mladinske telesne vzgoje (vso šolsko mladino od 7. do 14. leta), **partizanska organizacija sploh ni več potrebna.** Drugi pa nasprotujejo tej koncepciji in trdijo, da šola celo v daljnji bodočnosti celo čez 15 ali 20 let, ne bo mogla rešiti vseh svojih materialnih in kadrovskih težav. Po tej drugi »verziji« bo **še nadalje šolska telesna vzgoja bolj na papirju,** kar je spet močan adut za obstoj partizanske organizacije.

Zdi se nam, da sta obe stališči pomankljivi, ekstremni in nekoliko primitivno tolmačeni. Predvsem je za nas važno, da bo šolska telesna vzgoja dobivala vse več in več podpore, in sicer od zveznega vrha do osnovnih enot v občinah. Za to nam je porok Kongres in izjave vseh vodilnih tovarišev naše ljudske oblasti. Šolska telesna vzgoja bo dobivala vse več materialne in kadrovske pomoči, kar bo nedvomno dvignilo razen pouka telesne vzgoje v šolah. To je tudi prav, saj je mladina od 7. do 14. leta najbolj potrebna telesne vzgoje. Zato je nepravilno že danes širiti defetistične in demobilizatorske parole, čes da bo šola čakala še desetletja, preden bo splavala na zeleno vejico. Take govorice so le voda na mlin tistih, ki nasprotujejo sodobnim načelom glede telesne vzgoje.

Seveda, govoriti o teoretičnem vprašanju, ali bo šola »izpodrinila« partizansko organizacijo ali ne, je danes nekoliko težko. Jasno je, da bo imela mladina vse več in več pouka telesne vzgoje v šolah (marsikje ga danes sploh ni) in da bo ta pouk vse bolj kvaliteten. Mnogi učenci ne bodo imeli več niti časa, niti potrebe pri triurnem tedenskem pouku telesne vzgoje v šoli, da bi obiskovali še partizansko društvo. Marsikdo pa bo to željo še občutil in bo rade volje še obiskoval društvo. Nedvomno bi bilo danes nespametno umetno netiti kakršnakoli trenja med šolo in društvom, čeprav hočejo nekateri posamezniki omalovaževati šolsko telesno vzgojo, ponekod pa bi šola rada postala tisti »jež, ki je lisico izrinil iz brloga«. Tam, kjer so ljudje pametni, lahko tudi stvari pametno urejajo. V Logatcu so n. pr. partizanski vodniki sami prišli do prepričanja, da je zaradi smotrnega izkoriščanja tesne telovadnice bolje, če vsi šolski (in partizanski) pionirji **skupaj vadijo pri šolskem pouku.** Ob sodelovanju partizanskih in šolskih kadrov so ta poskus res napravili. Vendar pa obisk pionirjev v »Partizanu« zaradi tega ni nič nazadoval; zato je bila telovadnica še bolj zasedena in so morali skupno zamisel opustiti. Skratka, stvari je treba urejati trezno in brez osebne prizadetosti, čim bolj življenjsko. Sicer pa bodo o teh stvareh odločali predvsem tisti, ki so najbolj prizadeti — otroci, starši in mladina sploh.

Seveda pa ob tem nikoli ne smemo pozabiti osnovne **smeri, ki daje poudarek šoli.** Vsak sicer ve, da bo mladinec, ki telovadi i v šoli i v društvu, spretnejši od tistega, ki vežba le v šoli. To ne smemo pozabiti, da je in bo šola vedno osnova, saj bo zajemala milijone otrok, družbene organizacije pa vedno le **dopolnilo.** Zato je šolska telesna vzgoja naš »prvi plan«. Zdaj končno ni važno, ali bo čez 100 let še partizanska organizacija ali ne. **Pozabimo na organizacije, mislimo na človeka, ki ga moramo vzgojiti.** V marsikaterih naprednih deželah (ZDA, Anglija, skandinavske dežele itd.) so dobro rešili ljudsko telesno vzgojo predvsem s šolami, brez takšnih organizacij, kot so pri nas. Mi smo s Kongresom postavili jemelj telesni kulturi tudi na šolo, ker je obvezna, seveda pa obenem računamo na maksimalno sodelovanje in ogromno vlogo vseh fizkulturnih organizacij.

Igor Prešeren

Leto XIV
Stran 4
Štev. 50

Polet

TEŽKA ATLETIKA

Priprave olimpijskih kandidatov v dviganju uteži

Dvigniti bo treba še precej kilogramov...

Prvi pregled dvigalcev uteži končan - Olimpijskih kandidatov je devet

Bilo je v sredo popoldne. Na stopnicah, ki vodijo v stekleno dvorano Direkcije železnic, sva se srečala z Jožetom Colaričem. Mudilo se mu je in hitel je.

»Veste, služba me zadržuje, da ne morem redno obiskovati skupnega zveznega treninga. Zato bom sedaj malo pohitel.«

Odšla sva v sobo dvigalcev uteži, kjer so bili zbrani kandidati, zraven njih pa so pozorno poslušali tudi nekateri mlajši člani ŽTAK Ljubljana. Trener Tinček Rozman je prav tedaj razlagal naloge, ki jih bodo morali opraviti v nadaljnjih 6 mesecih treninga vsi kandidati doma. Večina je imela v rokah beležnice, saj si je bilo treba podrobno zapomniti precej obsežen načrt dela za vsak dan posebej po točno določenem načrtu.

Razgovora je bilo kmalu konec in že je zaropotalo železo. Brž so se spravili k težkim ročkam in jih pričeli dvigati. Malo sem osupnil. Zakaj le? Colarič je začel dvigati precej težko obloženo ročko, pa ne tako kot običajno na tekmovanju. Dvignil jo je od prsi navzgor najmanj desetkrat po vrsti, ne da bi med tem sploh kaj počival. Dejal je, da to dela za ogrevanje. Presneto, kar pošteno bi se spotil vsak drug športnik, če bi si privoščil takšen, dokaj naporen način ogrevanja. Drugi so ga opazovali, nato pa tudi sami nekajkrat poskusili to »umetnost«. Seveda so drug drugega popravljali in si svetovali.

Dobro izkoriščen čas

Takšen način dela, praktične vadbe je trajal ves teden, skoraj vsako popoldne po 3. uri. Dopoldne so imeli seveda veliko opravka na športni ambulanti ter z röntgenskimi in laboratorijskimi pregledi. Vse to so morali izpolniti, kajti le na ta način bo moč ugotoviti, koliko so pridobili na telesni kondiciji, glede zdravja ter glede ostalih učinkov pri dviganju v nadaljnjih 6 mesecih priprav.

S trenerjem Rozmanom sva se zapletla v kratek pogovor. Povedal je, da so vsi opravili najprej zdravniški pregled v vseh fazah, vendar končni rezultati teh pregledov še niso znani. Videti pa je, da je pri nekaterih kondicija vsaj deloma zadovoljiva, pri drugih pa ne in da bo treba temu posvetiti še precej pozornosti.

»Kolikor vem, se edino Kraljević ukvarja še z atletiko kot z dopolnilnim športom, razen njega pa deloma Soleša in Jamšek. Zares bi bilo bolje, če bi se tudi drugi tega oprijeli,« je dejal.

»Kako pa je kaj potekalo delo?«

»Najprej smo imeli prvi pregled dvigov. Rezultati seveda niso bili zadovoljivi, ker se kandidati medtem niso dosti pripravljali. V polteški kategoriji je Kraljević dvignil 325, Karačić 310, Colarič v srednjetežki 305, Perge v srednji 310, Jamšek in jaz v lahki po 310, v bantam pa Juretić 260 in Soleša 245. Kasneje za rezultate nismo več dvigali, temveč le za to, da bi izpilili tehniko in krepili telesno moč. Pri vseh so se pokazali določeni uspehi, vidi pa se, da vsepovsod v klubih ni trenerjev, ali pa se tisti, ki delajo, premalo posvečajo novim metodam treninga. Sicer smo teoretično obdelovali tehniko in druge novosti, tako da je vsak kandidat lahko veliko pridobil.«

Čeprav so takorekoč zbrani iz vseh vetrov, je bilo videti, da se zelo razumejo med seboj, da izpolnjujejo resno delo s prijetnimi šalami, vsi pa so ta skupni trening vzeli zelo resno. Vseskozi ni bilo nobene nedisciplne, vsakdo se je trudil, da bi čim več pridobil. Razveseljivo pa je še posebej to, da so to po večini mladi tekmovalci, nekateri celo stari od 19 do 21 let. Zanimalo me je seveda, zakaj ni med njimi nekaterih znanih imen. Iz ožjega izbora so namreč izpadli Maleč, Rusić, Milovac, Sentimanski, Čujak in Bezjak. Takoj sem dobil pojasnilo:

»Mogoče bi ti tekmovalci dosegli nekatere zadovoljive rezultate, toda odbor za dviganje je sklenil, da bo raje upošteval mlade tekmovalce, iz katerih bo moč še dosti narediti. Vsi našteti dvigalci pa so že relativno precej stari in mogoče ne bi trdega dela, ki bo potrebno do olimpijskih iger, vzdržali. Posebno vprašanje je seveda Bezjak, ki je že kot atlet določen za olimpijskega kandidata. Narediti se bo dalo še mnogo, samo če se bodo mladi vsi zagrizli tako kot so se ob začetku,« je dejal simpatični Rozman.

Medtem so posamezni tekmovalci dvigali uteži, vendar je bilo viđeti, da jim ne gre vse po želji. Prejšnji dan so imeli namreč testiranje, kjer so se kar precej »pregnali«, da so imeli ta dan kar precej otrple mišice. Pa vendar sem se prepričal, da bodo s takšno voljo kot so jo pokazali, prišli dobro pripravljeni na prihodnji pregledni trening, ki bo čez šest mesecev znova v Ljubljani.

T. B.

Odbor za dviganje uteži pri TAZJ je menda eden prvih zveznih športnih forumov, ki je že določil olimpijske kandidate. To je povsem razumljivo, kajti pravočasno je treba začeti z delom, da se bodo do olimpiade v Rimu pokazali določeni rezultati. Zato so se na prvem preglednem treningu in skupnem seminarju, ki je trajal od prejšnje sobote do petka 12. t. m., zbrali prav vsi perspektivni tekmovalci, na katere naši težkoatletski strokovnjaki računajo. To so Colarič, Rozman, Jamšek in Juretič iz Ljubljane, Kraljević iz Zagreba, Perge iz Srema, Karačić iz Sarajeva, Soleša iz Pančeva ter Mihajlović iz Beograda. Trening je vodil naš mladi trener Tinček Rozman, ki je letos zaključil študij na Višji šoli za telesno vzgojo in se namerava v svojem strokovnem delu posvetiti predvsem težki atletiki. Kratek obisk med olimpijskimi kandidati nam je razkril mnoge zanimive podrobnosti.

OSEBNE IZKAZNICE

Menda je prav, da bralcem doslej neznane olimpijske kandidate v dviganju uteži predstavimo:

Olimpijski kandidati v dviganju uteži so se pretekli teden večkrat zbrali v tako prijetnem in poučnem pomenku. Trener Tinček Rozman razlaga Jamšku, Karačiću, Kraljeviću, Soleši, Mihajloviću in Juretiču (od leve proti desni) pravilen prijem pri dvigu uteži

Jamšek Janez, uslužbenec, rojen 10. IV. 1932 v Ljubljani, član ŽTAK Ljubljana, začel dvigati leta 1954,

Juretič Jože, stroj. ključavničar, rojen 16. I. 1940 v Grgarju pri Gorici, član ŽTAK Ljubljana, začel dvigati leta 1956,

Karačić Reuf, avtoličar, rojen 25. VI. 1933 v Sarajevu, član Železničarja, začel dvigati leta 1956,

Kraljević Marjan, študent prava, rojen 20. XI. 1937 v Zagrebu, član Komunalca, začel dvigati leta 1956,

Mihajlović Vladan, študent, rojen 23. VI. 1940 v Beogradu, član Partizana, začel dvigati leta 1956,

Perge Ivan, hidrotehnik, rojen 30. X. 1932 v Sremski Mitrovici, član Srema, začel dvigati leta 1954,

Soleša Zdravko, dijak TSŠ, rojen 21. I. 1937 v Bihaću, član Dinama-Pančevo, začel dvigati leta 1955.

RIM 1960

olimpijski kandidati

Janez Kocmur

Pri plavalcih se ne bomo mnogo zmotili, če med olimpijskimi kandidati uvrstimo na prvo mesto najhitrejšega jugoslovanskega plavalca Janeza Kocmurja.

O njem smo v našem listu že nekajkrat pisali pa vendar nekaj besed onim, ki ga še ne poznajo. Rojen je bil leta 1937 v Mariboru. Svojo plavalno kariero je pričel pri mariborskem Braniku, pred dvema letoma pa je prestopil h kranjskemu Triglavu. Lani se je v tekmovanjih na 100 m prosto zaustavil točno na minuti, letos pa je krepko potegnil pod

to »magično mejo« in dosegel najboljši letošnji čas v državi — 57,6.

Ni ga bilo treba dolgo iskati. Pot nas je zanesla v mali zimski bazen, kjer smo ga našli pri treningu.

»Kako si zašel med plavalce.« se je začel naš kratki razgovor.

»V Mariboru stanujem v hiši skupaj z bratoma Bradnerjema. In ker je bil takrat starejši Ljubo že dober plavalec, me je povabil seboj v mariborsko zimsko kopališče, kjer se je bilo prav prijetno »namakati« v topli vodi. Kar sem začel pozimi, sem nadaljeval tudi poleti na Mariborskem otoku. Tako nekako sem zašel med tekmovalce mariborskega Branika.«

»Tvoj dosedanji največji uspeh?«

»Brez dvoma osvojitev letošnjega državnega prvenstva na 100 m prosto«

»Kako se nameravaš pripravljati za olimpijske igre?«

»Moje mednarodne izkušnje so skromne in doslej sploh nisem imel sreče s takimi tekmovanji, zato tudi še ne mislim mnogo na olimpijado. V splošnem pa nameravam za prihodnjo sezono povečati vzdržljivost. Za mojo hitrost — na 50 m sem dosegel že čas 24,9 — bi moral na 100 m plavati hitreje od 57,0, toda manjka mi še vedno zadostna mera vzdržljivosti. Zato se bom v prihodnji sezoni predvsem posvetil progi 200 m, s čemer bom povečal tudi vztrajnost na 100 m. Po končani prihodnji sezoni pa bomo lahko že bolj stvarno govorili o olimpijskih igrah.«

Dovolj je bencinske smrti!

Duh po bencinu vedno bolj obvija zemeljsko kroglo. Na vseh področjih gre človeštvo naprej, ponekod hitreje, ponekod počasneje. Le malo človeških dejavnosti pa se lahko primerja z razvojem prometa. Če je bila morda še pred petdesetimi leti večina današnjih, rekli bi, modernih prometnih sredstev v povojih, pa je danes že na stopnji, ki je morda tudi pred dvajsetimi leti ne bi mogli zaslutiti.

Skoraj z dnem pojave avtomobila so se že pojavile tudi primerjave v hitrosti in spretnosti, skratka, avtomobilske dirke. Izredna atrakcija za gledalce je takšna dirka, kjer se pogumni možje s svojimi mnogimi konjskimi silami podijo po cestah s hitrostjo 100, 150 ali 200 km na uro. Prav zato je bilo vedno več gledalcev in vedno več avtomobilskih dirk, še več pa seveda mrtvih.

Avtomobilske dirke zahtevajo celega človeka, o tem ni dvoma. Majhna nepazljivost, pomanjkanje koncentracije samo v delčku sekunde, napačna ocenitev situacije, pa je tukaj že katastrofa. Lahko pa se zgodi seveda tudi še drugače. Tehnične napake so še bolj zahrbtne. Brez krivde dirkača se lahko pripeti to ali ono v motorju, poči zračnica ali kaj sličnega. Tudi majhen oljni madež na cesti lahko povzroči smrt mnogih ljudi.

1 AVTO — 82 MRTVIH

Avtomobilski dirkalni šport je ena od panog, ki se res lahko predstavi z izredno žalostno bilanco. Oglejmo si nekaj takšnih žalostnih mejnikov:

■ *Leta 1928. Na dirkah v Monzi je zletel avtomobil Italijana Materasija med gledalce. 23 mrtvih.*

■ *Leta 1938. Dirka »1000 milj«. V Bologni se prevrne avtomobil Minianega. 10 mrtvih.*

■ *Leta 1949. V Brnu zanese Italijana Farino s ceste. 7 mrtvih.*

■ *Leta 1952. V Gradbachu poči zračnica Niedermeyerju. 13 mrtvih.*

■ *Leta 1953. V Buenos Airesu ima smolo zopet Farina. Sam ostane živ, 10 nedisciplniranih gledalcev pa je mrtvih.*

■ *Leta 1955. Tradicionalna dirka »24 ur« v Le Mansu. Zaradi deloma še nepojasnjenih razlogov je prišlo do manjšega karambola s strahotnimi posledicami. Mercedes francoskega dirkača Levegha je izletel z dirkališča kot raketa. Padel je med občinstvo in bilanca je bila 82 mrtvih in več kot 100 ranjenih.*

■ *Leta 1957. Zopet »1000 milj«. V Rivoltelli sul Garda se je končalo življenje španskega markiza De Portaga in z njim še 5 gledalcev.*

■ *Leta 1958. Smrt kosi dalje. Najprej se ponesreči Italijan Musso, potem Anglež Collins, pa njegov rojak Ewans in nazadnje pred nekaj dnevi Argentinec Gonzales, vsi dirkači prve kategorije.*

To je samo kratek izvleček iz žalostne bilance. Spisek tistih, ki so pustili življenja kot avtomobilski dirkači, ali pa kot navdušeni gledalci avtomobilskih dirk, je ogromen. Zato ni nič čudnega, če se vedno bolj glasno razlega vprašanje, ali ima to kak smisel?

Kot vedno v življenju, dobivamo tudi na to vprašanje različne odgovore. Na eni strani so navdušeni pristaši avtomobilskega športa, na drugi pa oni, ki pravijo, da kljub vsemu navdušenju za ta lep šport takšno ubijanje nima nobenega smisla.

POPRAVILI BODO AVTOMOBILE IN PROGE

Predvsem moramo ugotoviti nekaj dejstev. Dirkalni avtomobili, takšni kot jih uporabljajo danes, niso več primerni. Zaradi težnje po vedno večji hitrosti so jim iz leta v leto dodajali konjske moči, istočasno pa poskušali zmanjšati težo avtomobila. To je imelo za posledico, da avtomobili ne obstanejo več trdno na cesti in da jih že tudi manjši vzroki spravljajo z določene poti ter tako ogrožajo življenje dirkačev in gledalcev. Druga velika pomanjkljivost pa so vsekakor prizorišča avtomobilskih dirk. Le malo je takšnih standardnih dirkalnih prog, ki nudijo vsaj kolikor toliko varnosti gledalcem. Povsod tam, kjer se gledalci drenjajo kar ob cesti, najraje seveda na najbolj nevarnih mestih, n. pr. ovinkih, je nevarnost že kar ogromna in često meji že skoraj na samomor.

Najti bo treba drugačno formulo za avtomobile. Če bodo še naprej dirkali na dosedanjih progah, je treba vskladiti moč motorja s težo avtomobila in s tem nujno zmanjšati hitrost, za večje hitrosti pa je treba graditi posebej temu namenjene proge. Šele potem se bodo dirkači, pa tudi gledalci, lahko počutili nekoliko bolj varne in šele potem bodo dirkači dočakali tudi starost. Kratek pogled nazaj nam namreč pokaže, da bi avtomobilski dirkač na začetku svoje kariere lahko zapisal, da ima 10 odstotkov možnosti, da preživi stara leta v miru. Preostali del odsotkov gre pa že pod rubriko »smrt«.

Čeprav ponekod omejujejo dirke, cestne dirke pa celo prepovedujejo, je razvoj avtomobilskega dirkalnega športa jasen. Dirke bodo ostale. Ostale bodo tudi nesreče, toda konstruktorji avtomobilov in dirkalnih prog ter organizatorji, gledalci in seveda dirkači se morajo truditi, da bo nesrečnih slučajev čim manj.

Fritz Walter:

Tekme, ki jih ne bom nikoli pozabil

Liebrichova domiselnost nas je navdušila in še marsikdo je kupil za spomin balalajko, nekateri pa so zapravili svoje rublje za kaviar, rusko »vodko« in za izvrstna krimska vina. Naš tolmač je tako uredil, da so nam vse stvari zavili in skupaj poslali v naš hotel.

Popoldne je Herberger planiral ob štirih popoldne še kratek trening.

»Nam bi bilo ljubše, če bi lahko nekoliko počivali v posteljah«, smo dejali. »Vse — samo ne več na plan, v to strašno vročino.«

»No, prav«, je hitro popustil Herberger. »Če mislite, da je tako bolje — pa ostanimo doma. Potem pa pojdite lepo vsi v svoje postelje, da bo lahko Deuser opravil svoje delo. Ob štirih vam bom poslal kavo in nekaj sadja, potem pa imate dovolj časa, da v miru spišete svoja pisma in razglednice.«

A propos — k pisanju! Deset frankiranih razglednic, ki smo jih še vedno dobili na inozemskih turnejah, je že prvi večer izginilo kot kafra. Toda teh deset razglednic je bilo kot kaplja v morje. Zato smo morali pošteno zavihati rokave, če si nismo hoteli pokvariti številnih znanstev in prijateljskih vezi v domovini. Skoraj vsak je moral žrtvovati najmanj polovico svojih dnevnic za razglednice in znamke. Da bi to težavno nalogo opravili kolikor mogoče enostavno, so nekateri napisali po zajtrku deset razglednic, po kosilu pa spet deset, po malici novih deset in prav toliko še po večerji. Ker pa je moral biti na vseh razglednicah obvezno podpis Herbergerja in še nekaterih znanih igralcev, je bila seveda naloga pisca precej olajšana.

Popoldne nas je Deuser temeljito zmasiral. Imel je res polne roke dela, preden je do kraja opravil svojo nalogo. Naš zvezni trener je bil vse popoldne pri nas, sprehajal se je od sobe do sobe, z vsakim posebej se je še pogovarjal in dajal vsakomur individualne napotke.

Po večerji smo se prvič spoznali z ruskim nogometom — na nočni tekmi med moskovsko Lokomotivo in enajstorico Tiflisa. Moštvi sta bili razmeroma enakovredni, kljub temu pa je bilo včasih vseh dvajset igralcev na eni polovici igrišča, že v naslednjih sekundah pa na drugi. Brzina, s katero so se ti fantje premikali z ene strani stadiona na drugega, nas je res presenetila. Za nas je bilo tudi nenavadno, da sta se vratarja pomikala daleč iz svojih svetišč in večkrat skoraj na sredini igrišča planila v igro.

Proti koncu tekme je pričelo deževati. Nič nam ni bilo mar, če smo bili mokri. Pravzaprav bi si kar želeli, da bi nas namočilo do kože, kajti mokrota je bila isto kot ohladitev. Ta pa nam je bila v tej vročini več kot dobrodošla. Upajmo, da nam bo nebo tudi za jutri prihranilo vsaj nekaj kapljic blagodejne mokrote.

ZA ZELENO MIZO

V sobi dr. Peca Bauwensa, ki je bila prav posebno prostrana, smo se v nedeljo dopoldne ob pol dvanajstih zbrali vsi igralci: sestanek moštva in trenerja. Razen Herbergerja in njegovih šestnajst varovancev ni bilo v sobi nikogar. »Šef« je bil resen, toda miren in zbran. Še enkrat je ponovil, kaj je treba storiti, da bi se, po njegovem mnenju, dobro odrezali.

Herberger je imel takšen načrt: vsak od obrambe je moral prve četrt ure točno pokrivati soigralca nasprotnikovega moštva. Glavna naloga naših krilcev je bila v tem času defenziva. Seveda je bilo treba pri tem računati, da bo napad prvih petnajst minut brez podpore krilske vrste. Vseh pet mož v napadu mora v tem času delati pač na svojo pest in sicer tako intenzivno, da Rusi ne bodo prišli do premoči, kar bi lahko v naši obrambi ustvarjalo zmedo.

ATLETIKA

Jugoslovanska atletika 1958

Atletinje *po stopinjah* atletov

Danes si bomo ogledali tudi jugoslovansko žensko atletiko v letu 1958. Že v začetku moramo povedati, da je položaj precej podoben onemu pri moških. Opazili smo soliden napredek v povprečkih, velike praznine med najboljšimi in ostalimi, pa tudi to, da imamo na eni strani absoluten napredek, na drugi pa vsaj stagnacijo, če že ne relativen padec.

Prejšnja ugotovitev o neizenačenosti atletinj velja že pri najboljših, recimo v državni reprezentanci. V izbrani ekipi jugoslovanskih atletinj je v svojih vrstah približno polovico tekmovalk, ki sodijo že med boljše v Evropi, ostale pa precej zaostajajo. Tako naša reprezentanca kot celota seveda ne more dosegati velikih uspehov. Ob letošnjih srečanjih smo lahko zelo zadovoljni z neodločenim rezultatom proti Italiji, poraz proti Madžarkam pa je bil visok, kajti Madžarke ne sodijo med najboljše v Evropi. Precejšen polom je tudi tretje mesto na Balkanskih igrah, kjer so nas tokrat prehitele razen Romunk še Bolgarke. Nastop na evropskem prvenstvu je bil nekako v okviru naših možnosti, skratka verna slika naše kvalitetne ženske atletike.

V rekordih skromno

Rekordna žetev ni bila bogata. Od skupno 11 pomembnejših disciplin smo le v 4 dobili nove državne rekorde. Največkrat je bil izboljšan ali izenačen rekord na 100 m, novi pa so tudi še na 200 m, v višini in daljini.

Naslednji korak od reprezentance navzdol holj v širino so desetorice najboljših. Kaj opazimo tam, zlasti v primerjavi s preteklimi leti? Značilen je napredek v povprečkih v 7 od 10 disciplin (400 m smo pričeli voditi šele letos), v 1 disciplini pa je povpreček še enak. V 6 primerih so povprečki tudi rekordni in napredek zelo velik. Seveda pa zopet ne smemo pozabiti, da je vse skupaj relativno in da tudi ženska atletika napreduje v svetu na splošno hitreje kot pri nas.

Nove sile prihajajo

Napravimo še kratek sprehod po disciplinah. Pri teku na 60 m si ne belimo glave zaradi nazadovanja, ki je namreč le navidezno. Če pogledamo desetorico, bomo videli, da nekatere najboljše tekmovalke te proge sploh niso tekle. Morda sem in tja tudi kakšen rezultat. Naš sprint bomo torej ocenjevali po tekih na 100 in 200 m. Za obe progi je značilen precejšen korak naprej pri najboljših in v povprečku. Olga Šikovec je nedvomno najhitrejša Jugoslovanka, težje pa je razvrstiti ostale, kajti po en rezultat še ne daje prave slike, posebno še, če je tudi ta nezanesljiv. V lestvicah imamo vsekakor nekaj rezultatov, ki še čakajo potrditve. Razveseljivo je, da so nekatere tekmovalke, mlade po letih in po svojem atletskem stažu, prišle po lestvicah že daleč navzgor. To bi moralo zagotoviti nadaljnji napredek tudi v prihodnjih letih.

Teka na 400 in 800 m lahko tudi vzamemo skupaj. Prvi je še vse premalo priljubljen, da bi lahko dobili stvarno sliko. Na 800 m pa pridemo do značilne ugotovitve, ki velja za večino disciplin: en rezultat evropskega formata, eden dober, trije povprečni, vse ostalo pa daleč od vsake kvalitete. Kljub temu smo tudi v tej disciplini napredovali. K sreči imamo razen Rajkove in Slamnikove mlade tekmovalke kot Hudejevo, Gašparutovo in Goršinovo, ki bi že prihodnje leto lahko vsaj nekoliko izpolnile občutne vrzeli na lestvici.

Podobna je pesem na ovirah. Tu je prepad med dvema tekmovalkama in vsemi ostalimi še globlji. Čeprav ima Babovičeva isti rezultat, je bila Stamejčičeva boljša, saj jo je premagala na vseh neposrednih dvobojih. Perspektivnih tekmovalk ne manjka in smo zlasti veseli odlične uvrstitve slovenskih tekmovalk.

V skoku v višino rešuje stanje predvsem Gerejeva, ki je napredovala za 9 cm in je že med boljšimi v Evropi, pa tudi sicer povpreček ni tako slab. Slabše je v skoku v daljino, kjer smo kljub državnemu rekordu Stamejčičeve stopili za korak nazaj. To, da vidi deseta tekmovalka komaj čez 5 m, je vsekakor zelo slabo spričevalo naših žensk.

Desetorice v metih so prav tako zelo neizenačene. Med prvo in deseto zijajo praznine 4 ali 5 kvalitetnih razredov in temu bi lahko rekli pomanjkanje kvalitetne osnove naši vrhunski ženski atletiki. Razen v metu krogle, kjer smo ostali točno na istem mestu, je napredek v povprečkih viden, vendar še ne zadošča. V krogli je bila Usenikova brez konkurence, enako Kaluševićeva v kopju, zato pa je bila borba za primat v disku med tremi dokaj izenačenimi tekmovalkami zanimivejša.

Pri pregledu desetorice pa nas nekako zbode v oči zanimivo dejstvo. Tekmovalke, ki sodijo med 10 najboljših v državi, zastopajo nič manj kot 20 klubov. Ta ugotovitev je zelo zanimiva zato, ker je sicer Jugoslavija tipična država, kjer je kvaliteta zelo skoncentrirana v najboljših klubih. Gornji podatek govori nekako o tem, da ima kvalitetna ženska atletika svoje osnove v večjem številu klubov in krajev kot moška, kjer je število zastopanih klubov manjše. Dosežena mesta na lestvicah smo ocenili od 10 navzdol in dobili naslednji vrstni red: Odred 136, Crvena Zvezda 119.5, Kladivar 91.5, Mladost 43.5, Maribor, 33, Vojvodina 33, Sloboda (Varaždin) 27, Maraton (Sombor) 18.5, Metalac (Osijek) in Dinamo 18, Partizan (N. mesto) 16, Sarajevo in Senta 11, Partizan (Podpeč) 9.5, Ljubljana in Partizan (Beograd)9, Branik 7.5, Rijeka 6, Jedinstvo 4, Spartak 4.

Največ točk za Usenikovo

Razvrstitev 10 najboljših po novih tabelah mednarodne atletske zveze, pa je naslednja:

1. Usenik, krogla 1036 točk, 2. Stamejčič, 80 m ovire 1011, 3. Babović, 80 m ovire 1011, 4. Rajkov, 800 m 1009, 5. Gere, višina 986, 6. Kaluševič, kopje 978, 7. Borovec, disk 972, 8. Čelesnik, disk 967,9, Hudobivnik, disk 964, 10. Slamnik, 800 m 963 točk.

HOKEJ NA LEDU

Umetni drsališči v Celju in Mariboru?

V zadnjih številkah našega lista smo že podrobneje obravnavali stanje obeh najmočnejših hokejskih kolektivih pri »Jesenicah« in »Ljubljani«. Danes pa naj se še na kratko ozremo po klubih, ki bodo tudi sodelovali na republiškem prvenstvu Slovenije.

Lanski republiški prvak Slovenije »Papirničar« iz Vevč preživlja letos krizo. Nastopil je problem, ki se je že pojavil, ali pa se še bo, pri vseh naših hokejskih klubih, ki nimajo umetnega drsališča — menjava generacij. Starejši člani, ki so predstavljali doslej glavno udarno silo moštva, so deloma prenehali s športnim udejstvovanjem, deloma pa odšli na odsluženje vojaškega roka. Mlajši člani pa imajo sicer mnogo volje in poguma, toda žal premalo znanja in izkušenj, da bi lahko že sedaj enakovredno zamenjali starejše tovariše. Kljub temu pa »Papirničar« ne namerava vreči puške v koruzo. Delavni funkcionarji tega kluba so spet napeli vse svoje moči, da so klubu zagotovili najosnovnejše finančne možnosti. Člani trenirajo za zdaj na naravnem ledu, ki ga imajo v Vevčah na umetnem ribniku, če pa tega ne bo več, bodo pa pričeli spet s trenigom na umetnem drsališču na Jesenicah.

Glede drsališča je nedvomno od vseh moštev slovenske republiške lige v najslabšem položaju »Maribor«. Če je že v Ljubljani redkost, potem je to v Mariboru v teku zadnjih nekaj sezon kar nujna izjema. Zato ni čudno, če so se mariborski hokejisti skupaj z drsalci tako zelo oprijeli misli na umetno drsališče. Pri njihovih prizadevanjih jim seveda želimo mnogo uspeha. Sicer je pri »Mariboru« stanje v letošnjem letu približno isto kakor lani. Fantje se vestno pripravljajo na bližnjo sezono in so trdno odločeni letos odločneje poseči v borbo za republiško prvenstvo. V teh pripravah jim bo lahko mnogo pomagal član HK »Ljubljana« ing. Pogorelec, ki je sedaj na novem službenem mestu v Mariboru.

Tudi pri Celjanih je letos nastopil podoben problem, kakor pri »Papirničarju«. Moštvo bo skoraj v celoti pomlajeno, zato so Celjani v svojih pričakovanjih glede plasmaja na letošnjem tekmovanju za republiško prvenstvo zelo skromni. Zato pa niso prav nič manj delavni. Že v prvih dneh letošnjega mraza so izkoristili in usposobili ledeno ploskev ter pričeni z rednimi treningi. Novi odbor »Celja« je prevzel od lanskoletnega nič več in nič manj kot 500.000 din dolga. To mu je uspelo poravnati, toda sedaj je nastopilo vprašanje odkod vzeti sredstva za novo sezono. Vse možnosti finančnih virov so namreč do kraja izčrpane.

Glede gradnje umetnega drsališča v Celju pa so Celjani kar nekam samozavestni. Na eni strani pravijo, da je umetno drsališče že sprejeta postavka petletnega plana, na drugi pa je tu še realna možnost gradnje umetnega drsališča, ki je vezana na to ali bo dobila Tovarna organskih barvil v Celju odobren investicijski načrt za ledarno. Če bi bil ta načrt odobren, potem Celjani upajo, da bodo že v prihodnjem letu drsali na umetni ledeni ploskvi.

Izven konkurence bosta na republiškem prvenstvu Slovenije sodelovali še B-moštvo »Jesenic« in »Ljubljane«. Kvaliteta B-moštva »Jesenic« nam je vsaj deloma poznana iz nekaj rezultatov in hkrati pomembnih uspehov, ki jih je to moštvo doseglo v letošnji sezoni. Menda ne tvegamo preveč, če že danes rečemo, da bo to moštvo po vsej verjetnosti zasedlo prvo mesto v tej konkurenci.

»Ljubljana«-B je letos popolnoma novo formirano moštvo, sestavljajo ga pa vsaj deloma igralci, ki so že igrali hokej. Zato lahko pričakujemo, da bo tudi to moštvo sodelovalo na prvenstvu Slovenije kot enakovreden partner.

M. C.

SKOKI V VODO

Premalo tekmovalcev - kvaliteta ne napreduje

Ko ob zaključku leta ocenjujemo plavalno sezono, se zadržujemo izključno le pri plavanju. Naš pregled pa ne more biti popoln, če ne bi ocenili tudi obe ostali panogi plavalnega športa, waterpola in skokov v vodo. Letos bomo najprej pregledali uspehe in neuspehe naših skakalcev v vodo.

Pri sestavljanju lestvic v plavanju nimamo težav. Ura je na tekmovanju opravila svoje in njej ne moremo ugovarjati. Mnogo delikatnejši pa je bil posel pri sestavljanju le tvic — letos prvič to poskušamo — najboljših slovenskih skakalcev v vodo.

Število točk, ki jih doseže tekmovalec na tekmi, ne more biti absolutno merilo, saj je sodnikova ocena vedna relativna, kriterij pa se lahko od tekmovanja do tekmovanja menja. Zato so nam bili glavno merilo medsebojni dvoboji posameznih tekmovalcev, seveda predvsem na važnejših tekmah. Tako smo dobili lestvico, ki sicer ne more biti absolutno pravilna in ji bo lahko tudi kdo ugovarjal, toda zdi se nam, da taka razvrstitev še najbolj odgovarja letošnji moči slovenskih skakalcev v vodo.

NAJBOLJŠI MARKO PORENTA

Marko Porenta je bil letos med slovenskimi skakalci nepremagan. Obdržal je — večkrat s precejšnjim naskokom — mesto najboljšega slovenskega skakalca z deske. Na državnem prvenstvu pa si je v borbi z Zagrebčanom Novakom izbojeval celo naslov državnega prvaka. Toda evropsko prvenstvo, kjer je zasedel 17. mesto, je pokazalo, da v mednarodni konkurenci v skokih v vodo daleč zaostajamo. Morda najbolj sporni sta 2. in 3. mesto, kjer sta kandidata Milan Keber in Rudi Košorok. Čeprav je imel Košorok letos mnogo več nastopov od Kebra, med njimi tudi dva mednarodna, kjer je z uspehom zastopal barve naše države, je bil v dvakratnem direktnem srečanju s Kebrom obakrat premagan. Tako smo morali prisoditi drugo mesto Kebru, ki sicer spada v starejšo generacijo naših tekmovalcev. Dobrin in Šink sta se v večji meri specializirala za skoke s stolpa, zato na deski nista dosegla pomembnejših uspehov. Mlada trojka Ljubljane — Vrtačnik, Peter Košorok in Obšteter, se je na letošnjih tekmovanjih nekajkrat uspešno uveljavila. Vrtačnik je bil najboljši na republiškem prvenstvu, kjer je zasedel tretje mesto pred Dobrinom, nekoliko slabši pa je bil na državnem prvenstvu, kjer se je uvrstil šele na 7., med Slovenci pa na 6. mesto. Peter Košorok in Obšteter sta prva mladinca na lestvici in sta zato imela tudi največ uspeha na obeh mladinskih prvenstvih. Mladi Janez Čuk se je na letošnjih tekmovanjih lepo razvijal in kaže, da bo v uspešno oporo mladi kranjski ekipi.

Marko Porenta, član PK Ilirija, je še vedno naj[illegible] jugoslovanski skakalec v vodo. Trenutno nima konkurence, prav gotovo pa bo v nekaterih mladih skakalcih dobil dobre naslednike

Uspeh, ki ga lahko zaznamujemo pri skakalcih s stolpa je že samo dejstvo, da nam je letos uspelo sestaviti desetorico skakalcev s stolpa. Dobrinovi eleganci v skokih s stolpa smo se večkrat čudili, toda pri težjih skokih je bil kdaj pa kdaj tudi negotov, kar je vsekakor zmanjšalo njegov uspeh na tekmovanjih. Med skakalci s stolpa je nekoliko novejše ime Vrtačnik, ki je letos presenetil s svojim nastopom na državnem prvenstvu. Kaže, da bi morda Vrtačnik na stolpu dosegel večje uspehe kot v skokih z deske.

PRI ŽENSKAH NEZADOVOLJSTVO

Najbolj porazna pa je vsekakor slika v skokih pri ženskih tekmovalkah. Iz vseh zapisnikov letošnjih tekmovanj smo lahko razbrali, da premoremo v vsej Sloveniji vsega 8 tekmovalk v skokih v vodo. Od tega pripada petorica Ljubljani, dve Triglavu iz Kranja in ena Iliriji! Rubiničevi, čeprav na zadnjih letošnjih tekmovanjih ni nastopala, še vedno pripada prvo mesto v obeh disciplinah. Peršinova je presenetila s solidnim skakanjem na državnem prvenstvu, zato ji upravičeno pripada drugo mesto. Nekoliko težja je opredelitev za tretje mesto, kjer sta se Pehanijeva in Šinkova letos le enkrat srečali (na ligi v Zagrebu), kjer pa je zmaga pripadla Ljubljančanki. Čufarjeva se je bolj opredelila za stolp, ker ima tukaj večje uspehe. Edino novo ime v letošnji sezoni pa je Smoletova, ki je že na svojem tekmovalnem krstu — državnem prvenstvu — lepo skakala.

Naša največja hiša v skakalnem športu je brez dvoma ozek krog tekmovalcev, ki je večjidel osredotočen le na Ljubljano ter s skromnimi »priveski« v Kranju in letos tudi v Mariboru. Največji opomin nam je bilo letošnje pionirsko prvenstvo, kjer je nastopilo le 5 tekmovalcev. Samo s širšim posegom v kadrovsko vprašanje lahko pričakujemo, da se bo tudi kvalitetna raven našega skakanja premaknila z mesta.

M. P.

VRSTNI RED

Moški — Deska: 1. Porenta Marko (Il), 2. Keber Milan (Il), 3. Košorok Rudi (Lj), 4. Dobrin Jože (Il), 5. Šink Ivko (Tr), 6. Vrtačnik Lado (Lj), 7. Košorok Peter (Lj), 8. Obšteter Janez (Lj), 9. Suštar Jože (Il), 10. Čuk Janez (Tr).

Moški — stolp: 1. Dobrin Jože (Ilirija), 2. Šink Ivko (Tr), 3. Košorok Rudi (Lj), 4. Vrtačnik Lado (Lj), 5. Košorok Peter (Lj), 6. Suštar Jože (Il), 7. Lipovnik Ivan (Br), 8. Tozon Gregor (Il), 9. Obšteter Janez (Lj), 10. Kovačič Evgen (Lj).

Ženske — Deska: 1. Rubinič Branka (Lj), 2. Peršin Marjana (Lj), 3. Pehani Tatjana (Lj), 4. Šink Sonja (Tr), 5. Čufar Lučka (Lj), 6. Smole Marjana (Ljublj), 7. Bevc Pavla (Tr). — **Stolp:** 1. Rubinič Branka (Lj), 2. Čufar Lučka (Lj), 3. Pehani Tatjana (Lj), 4. Peršin Marjana (Lj), 5. Kotnik Ljuba (Il).

Herberger je tudi opozoril na nenavadne »izlete« ruskih vratarjev. Teoretično je obstojala možnost, da takšnega vratarja, ko je oddaljen 30 metrov ali še več od svojih vrat, prevariš z visoko streljano žogo, ki mora leteti v lepi paraboli.

Medtem smo morali tudi z žalostjo ugotoviti, da Erich Retter za to tekmo — zavoljo poškodbe se ni mogel udeležiti že svetovnega prvenstva v Švici — sploh ne pride v poštev. Tudi Karl Mai, ki je bil eden izmed stebrov naše državne reprezentance in bi o njegovi uvrstitvi v najboljšo enajstorico ne bilo niti besedice razpravljanja, nas je tokrat proti svoji volji pustil na cedilu. Na vso srečo pa smo za oba poškodovana igralca imeli dobri rezervi, dva znana, preizkušena igralca — Juskowiaka in Harpersa. Moštvo, ki ga je Nemčija postavila na tej znameniti tekmi proti Sovjetski zvezi, je bilo torej sestavljeno takole:

Herkenrath; Juskowiak, Posipal; Eckel, Liebrich, Harpers; Rahn, F. Walter, Morlock, Röhrig, Schäfer.

Rusi pa so sestavili takšno ekipo: Jašin; Ogonjkov, Parhunov; Netto, Bešaškin, Maslonkin; Iljin, Salnikov, Paršin, Isajev, Tatušin.

Med našo sejo v sobi dr. Bauwensa pa še nismo vedeli, kakšno moštvo bodo poslali v boj Rusi.

Nismo vedeli, ali bo kapetan moštva, Igor Netto, izvrstni krilec in graditelj igre, igral na levi ali na desni strani. Toda končno je bilo to za nas brez pomena: Max Morlock je dobil strogo nalogo, naj zelo ofenzivnega krilca čim bolj »ohladi«. Meni je bila zaupana naloga, naj operiram nekje med krilsko vrsto in obrambo ter naj skušam od tam zasnovati naše napade.

»Je vse jasno?«, je vprašal naš šef«.

»Vse jasno«, sem odvrnil. »Toda — kdo bo streljal enajstmetrovke.«

»To sem si prihranil za konec«, je pojasnil Herberger. »Tu za mano stoji nek majhen fantek...«

Kot na povelje smo se vsi obrnili proti Juskowiaku. Naš »Jus« je po postavi kot medved, pravi »severni medved«, kot sta ga rada nazivala Rahn in Harpers, njegova kvartopirska tovariša, če sta ga hotela razjeziti. S svojim strelom bi lahko tudi u il vratarja, toda njegova prirojena dobrodušnost mu je nekoliko zmanjšala udarno silo, kadar je streljal na nasprotnikova vrata.

»Prej ga moramo še krstiti«, se je šalil Herberger, »da ne bi zgrešil vrat. Torej, strelec številka ena za enajstme-

Kot strelec številka dve sem bil določen jaz — in ker nikoli ne vemo, kaj se lahko vse pripeti — je bil za strelca številka tri določen Röhrig.

Odhod na stadion je bil določen to[illegible] 15. uri 15 minut. Do treh je bil zapovedan popolen počitek, seveda v trovke je Juskowiak.«

posteljah. »Boss« in jaz sva ležala v najini modri sobi z modrimi baržunastimi zavesami, ko je okoli 14.15 začelo na lepem grmeti in bliskati.

»Zdaj manjka samo še dež, in sicer močan dež z nevihto. Več sreče res ne bi mogli imeti. To je prav ugodno znamenje«, sva ugotovila oba hkrati.

Točno ob 14.25 — pogledala sva na uri — so začele padati prve deževne kaplje. Takoj sva skočila k oknu.

»Najbrž ne bo nič iz tega«, sem dejal. »Zdi se mi, da bo kmalu nehalo«. Toda takoj nato se je vlilo kot iz škafa.

»Boš videl, Helmut, ne bo pet minut, pa bo naš stari tukaj«, sem dejal.

Ni preteklo niti dve minuti, že so se odprla vrata. Herberger je vstopil.

»No, in zdaj...«

Oba sva se na glas zasmejala.

»Le kaj se je treba tu smejati«, se je delal začudenega »šef«.

Priznal sem, da sva ga pravkar pričakovala.

Deževalo je prav pošteno dobre četrt ure. Nam bi bilo sicer ljubše, če bi dež trajal še nekaj minut dlje, toda že tako se je ozračje prav občutno ohladilo.

Točno ob napovedani uri smo vstopili v avtobuse, ki so nas odpeljali na stadion.

Najboljše atletinje Jugoslavije v letu 1958

60 m

7.7 Šikovec (Kl)
7.7 Lubej (Mrb)
7.8 Kolenc (Met. Os)
7.8 Sunarić (Maraton)
7.9 Pristavec (Part. Podpeč)
8.00 Rakić (CZ)
8.0 Nedeljković (Mrb)
8.1 Komes (Sl. Var)
8.1 Škrjanec (Od)
8.1 Puc (Lj)
Povpreček 7.92 (7.82)

100 m

12.0 Šikovec (Kl)
12.1 Babović (Ml)
12.1 Stamejčič (Od)
12.2 Lubej (Mrb)
12.4 Kolenc (Met. Os)
12.4 Simić (CZ)
12.5 Rakić (CZ)
12.6 Petrović (CZ)
12.7 Stanulović (CZ)
12.7 Sunarić (Maraton)
12.7 Silan (Kl)
Povpreček 12.37 (12.51)

200 m

25.0 Šikovec (Kl)
25.2 Stamejčič (Od)
26.1 Simić (CZ)
26.2 Rakić (CZ)
26.4 Silan (Kl)
26.5 Kolenc (Met. Os)
26.5 Lubej (Mrb)
26.5 Slamnik (Kl)
26.6 Škrjanec (Od)
26.7 Rajkov (CZ)
Povpreček 26.13 (26.34)

400 m

58.7 Rajkov (CZ)
60.4 Slamnik (Kl)
63.0 Hude (Part. NM)
64.0 Gašparut (Kl)
64.8 Kovačev (Vojv)
66.0 Janjatović (Maraton)
66.0 Rebernišak (Ml)
66.1 Pristavec (Part. Podpeč)
66.9 Pavšič (Mrb)

800 m

2:12.6 Rajkov (CZ)
2:15.7 Slamnik (Kl)
2:20.0 Šafer (Ml)
2:20.7 Hude (Od)
2:21.6 Gašparut (Kl)
2:24.6 Goršin (Part. NM)
2:25.4 Kovačev (Vojv)
2:27.5 Rebernišak (Ml)
2:27.5 Bajić (CZ)
2:29.6 Kršul (Rijeka)
Povpreček 2:22.5 (2:25.8)

80 m ovire

11.2 Stamejčič (Od)
11.2 Babović (Ml)
12.0 Simić (CZ)
12.0 Ostrouška (Br)
12.1 Bajželj (Od)
12.2 Breščak (Od)
12.5 Stanulović (CZ)
12.5 Burger Slov. Var)
12.6 Neogradi (Maraton)
12.6 Škrjanec (Od)
Povpreček 12.09 (12.52)

višina

164 Gere (Vojv)
156 Jug (Ml)
155 Stanulović (CZ)
155 Kovač (CZ)
150 Agodini (Rijeka)
150 Izela (J. V.)
150 Škrjanec (Od)
146 Gantar (Part. NM)
145 Čater (Kl)
145 Panić (CZ)
145 Podnar (Ml)
145 Kuntarič (Lj)
Povpreček 151.5 (149.4)

daljina

5.69 Stamejčič (Od)
5.47 Eškić (Sar)
5.38 Škrjanec (Od)
5.17 Petrović (CZ)
5.13 Komes (Sl. Var)
5.13 Bajželj (Od)
5.08 Stanulović (CZ)
5.06 Rečnik (Kl)
5.06 Djapjaš (CZ)
5.02 Sunarić (Maraton)
Povpreček 5.22 (5.27)

krogla

14.33 Usenik (Od)
13.57 Radosavljević (Part)
13.01 Stamejčič (Od)
12.93 Hudobivnik (Od)
12.66 Čelesnik (Kl)
12.53 Bilić (Din)
12.45 Borovec (Sl. Var)
12.34 Perović (Senta)
11.89 Vuković (Spartak)
11.62 Komelj (Lj)
Povpreček 12.78 (12.78)

disk

45.90 Borovec (Sl. Var)
45.65 Čelesnik (Od)
45.44 Hudobivnik (Od)
39.07 Bilić (Din)
38.40 Čapek (Ml)
38.10 Cvijetičanin (CZ)
38.06 Barić (Ml)
37.82 Humer (Od)
37.67 Vuković (Spart)
36.12 Orlović (Rijeka)
Povpreček 40.22 (40.05)

kopje

47.57 Kalušević (CZ)
44.34 Koska (Vojv)
44.27 Perović (Senta)
42.66 Karasjakovska (CZ)
39.21 Kekić (Din)
38.85 Škrjanec (Od)
38.80 Januškovski (Ml)
38.45 Škornik (Kl)
37.02 Bratić (Sar)
36.69 Milović (CZ)
Povpreček 40.79 (39.87)

4 krat 100 m

50.4 Crvena zvezda
50.9 Kladivar
51.0 Odred
51.9 Mladost
52.2 Maribor
52.2 Ljubljana
53.2 Vojvodina
53.3 Maraton
53.7 Sloboda, Varaždin
54.8 Metalac, Osijek
54.8 Partizan, Podpeč

Kuc in King se vračata

Svetovni rekorder v teku na 5000 in 3000 m Vladimir Kuc, je po pokvarjeni sezoni v letošnjem letu zopet pričel s treningom. Po lastni izjavi trenira vsak dan po 45 minut, ne ve pa še, če se bo udeleževal tekmovanj, kajti to bo odvisno od tega, če bo še dosegal zadovoljive rezultate. Svoj povratek na tekališče pa je najavil tudi 22-letni črni sprinter Leamon King, ki v letošnji sezoni ni nastopal. King je skupaj z Williamsom in Murchisonom svetovni rekorder v teku na 100 m z 10.1.

Po atletskih rubrikah raznih časopisov so mnogo pisali o neuradnem svetovnem rekordu Nemca Haryja na 60 y s 5.9, ki ga je dosegel v Neumünstru. Kmalu so se pričeli oglašati, da njegov start ni bil v redu, toda starter je trdil obratno. Sedaj pa je film dokončno dokazal, da Haryjev začetek res ni bil v skladu s pravili in torej rezultata ne moremo uvrstiti med regularne.

Evropski rekorder v skoku ob palici, Grk Georgios Roubanis, ki študira v Los Angelesu, se je v ZDA poročil in po vsej verjetnosti bo tudi po zaključnem študiju ostal v ZDA.

Francoska atletska zveza je napravila **prvo listo kandidatov** za olimpijske igre v Rimu. Francozi delijo svoje kandidate **v dve skupini.** Prvo bi imenovali lahko nekako »verjetni« in v to so uvrstili 9 tekmovalcev in sicer so to Battista, Bernard, Brachi, Delecour, Diak, Husson, Jazy, Macquet, Mimoun. V drugi skupini »morebitnih« pa je 25 tekmovalcev.

Iz Južne Afrike poročajo o dveh odličnih rezultatih na 440 y. Evans je tekel 46.9, specialist za ovire Potgieter pa 47.2. Vse kaže, da se bo Južna Afrika pojavila na olimpijskih igrah v Rimu z odlično štafeto 4 krat 400 metrov, saj imajo še Spenceja in Daya, ki sta tekla že boljše od Evansa.

V Chicagu je bilo prvenstvo ZDA v krosu. Na 10 km dolgi progi je zmagal poljski emigrant Macy v času 29:47.8 pred Avstralcem Lawrencejem 30:10.0, Amerikancema Truexom 30:49.0 in Dicksonom 30:51.0, ter Jugoslovanom Mugošo 30:57.0. Truex bo kot najboljši Amerikanec zastopal ZSA na Silvestrovem teku v Sao Paolu.

Zopet rekordno dviganje

Dvigalec uteži, King z Jamaice, je dosegel v peresni kategoriji v dviganju tezno 122.5 kg, kar je nov svetovni rekord, kar za 3 kg boljši od dosedanjega rekorda Rusa Minajeva. V olimpijskem troboju je dosegel King 367.5 kg, kar je drugi najboljši rezultat vseh časov.

V Münchenu sta se pomerili reprezentanci Zahodne Nemčije in Poljske v dviganju uteži. Zmagali so Poljaki s 5:2, pri čemer je bil najboljši Palinski, ki je v polteški kategoriji dosegel 415 kg.

Dvigalski reprezentanci Vzhodne Nemčije in Bolgarije pa sta si stali nasproti v Sofiji. Srečanje se je končalo z zmago Poljakov s 4:3. Bolgarski dvigalec težke kategorije, Veselinov, je dosegel nove rekorde v vseh treh vrstah dviganja, kakor tudi v troboju s 450 kg.

Uradne objave

RAZPIS

»Partizan« Zveza za telesno vzgojo in Zveza športov Jugoslavije razpisujeta

natečaj

za dodelitev štipendije za šolanje in strokovno usposabljanje športnikov. Na natečaju lahko sodelujejo aktivni člani društev »Partizan« Jugoslavije, športnih društev in klubov ter člani Saveze Jugoslavije, ki so razvrščeni v mednarodni ali zvezni razred. Prav tako lahko sodelujejo mladi perspektivni športniki, seveda s priporočilom ustrezne Športne zveze, kakor tudi športni delavci, ki so se najmanj pet let aktivno udejstvovali v športu in dosegli vrhunske rezultate. Prijavi je treba priložiti tudi tole: spričevalo o šolskih kvalifikacijah, izkaz o premoženju, potrdilo o nekaznovanju, kratek življenjepis in izjavo, da ne prejema štipendije za redno šolanje na drugem zavodu. Športni delavci morajo priložiti tudi potrdilo ustrezajoče Športne zveze. Pravico sodelovanja imajo tudi dosedanji štipendisti, ki jim v tem roku pripada pravica do štipendije. Višina štipendije bo določena z odlokom Izvršnega odbora Partizana Jugoslavije in Sekretariata Športne zveze Jugoslavije. Prijave je treba poslati do dne 31. decembra 1958 Zvezi športov Jugoslavije, Beograd, Terazije 35/II.

ODBOJKARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL FLRJ

Odbojkarska zveza Slovenije razpisuje v okviru tekmovanja za Cup Jugoslavije tekmovanje v naši republiki. Pravico sodelovanja imajo vsa moštva ne oziraje se na registracijo pri republiški zvezi in podobno. Prijave sprejema Odbojkarska zveza Slovenije, Ljubljana, Tabor 13 najkasneje do 30. decembra 1958.

Nemški boksar polteže kategorije Erich Schöppner je v Hamburgu premagal s knock outom v 5. rundi svojega rojaka Höppnerja in tako osvojil naslov evropskega prvaka.

Opomba: 1. mednarodna nogometna tekma med reprezentancama Zah. Nemčije in Bolgarije, od 2. do 6. angleško nogometno prvenstvo, od 7. do 12. prvenstvo Italije v nogometu.

Nogometna prvenstva evropskih držav

ITALIJA — XI. kolo: Alessandria : Lazio prekinjena pri stanju 0:0 zaradi megle, Fiorentina : Bari 4:0, Internazionale : Juventus prekinjena pri stanju 2:0 zaradi megle, Lanerossi : Bologna 1:1, Roma : Udinese 3:0, Sampdoria : Padova 3:0, Spal : Milan 1:1, Torino : Genova 0:0, Triestina : Napoli 0:0. **Vrstni red:** Milan 16, Fiorentina 16, Internazionale 14, Roma 14, Napoli 14.

ANGLIJA — XX. kolo: Aston Villa : Manchester C. 1:1, Blackburn : Bolton 1:1, Blackpool : Luton 3:0, Chelsea : Birmingham 1:0, Manchester U. : Leicester 4:1, Newcastle : Burnley 5:2, Nottingham : West Bromwich 1:1, Portsmouth : Arsenal 0:1, Tottenham : Preston 1:2, West Ham : Leeds 2:3, Wolverhampton : Everton 1:0. **Vrstni red:** Arsenal 27, Wolverhampton 26, Bolton 26, Preston 26, West Bromwich 25.

NEMČIJA — južna liga — XIV. kolo: Reutlingen : Aschaffenburg 0:0, prekinjena, Augsburg : Eintracht 1:3, Nürnberg : Bayern 1:2, Stuttgart : Fürth 1:1, Schweinfurt : Ulm 4:1, München : Offenbach 1:2, Mannheim : Karlsruhe 2:3, Frankfurter SV : Waldhof 3:0. **Vrstni red:** Offenbach 24, Eintracht 21, Bayern 20, Nürnberg 19.

NEMČIJA — zahodna liga — XIV. kolo: Meiderich : Köln 0:0, Düsseldorf : Schalke 5:4, Aachen : Rot-Weis 0:2, Oberhausen : Sodingen 2:2, Bochum : Münster 2:2, Herne : Gladbach 5:0, Viktoria : Dortmund 1:1, Horst : Duisburg 0:3. **Vrstni red:** Herne 21, Düsseldorf 20, Bochum 17, Meiderich.

ŠVICA — XI. kolo: Bellinzona : Lausanne 1:1, Chiasso : Lugano 2:1, Grasshoppers : Urania 2:2, Grenchen : Luzern 4:0, Servette : Zürich 3:1, Young Boys : Chaux de Fonds 4:1, Young Fellows : Basel 1:0. **Vrstni red:** Lausanne 16, Young Boys 15, Zürich 13, Chaux de Fonds 13.

AVSTRIJA — XII. kolo: GAK : LASK 2:1, Rapid : Simmering 6:3, Wacker : Austria odložena, Krems : Olympia 3:0, Sportklub : Kapfenberg 11:0, Admira : Vienna 4:1, Donawitz : WAC 1:4. **Vrstni red:** Rapid 21, Sportklub 21, Vienna 15, WAC 14, GAK 14.

ŠPANIJA — XIII. kolo: Sociedad : Celta 3:0, Granada : Gijon 6:0, Oviedo : Betis 0:3, Bilbao : Espanol 4:1, Barcelona : Las Palmas 5:1, Sevilla : Real 1:3, Atletico : Saragossa 7:1. **Vrstni red:** Real 23, Barcelona 20, Betis 17, Atletico 17, Bilbao 17.

MEDNARODNE STEZE

Moore je neuničljiv

45-letni svetovni boksarski prvak polteže kategorije, Archie Moore, se noče umakniti s svojega prestola. Sedaj je zopet opravil s polovico mlajših tekmecev, Kanadčanom Durellejem, katerega je premagal s knock outom v 11. rundi. Tokrat je imel stari prvak težko delo. V prvi rundi je bil kar trikrat na tleh in potem ga je še v peti rundi nasprotnik poslal na deske. Vse to pa ni omajalo prvaka, ki je od sedme runde naprej večkrat močno zadel Kanadčana in ga večkrat spravil na tla, preden je bilo borbe dokončno konec. Ob zaključku borbe je bil Moore v prednosti tudi že po točkah. Ni pa samo obdržal naslova svetovnega prvaka, ki ga ima že več kot šest let, ampak je dosegel tudi nov rekord v število knock outov. Skupno jih ima sedaj v svoji bilanci 127.

V Moskvi sta se pomerili boksarski reprezentanci Sovjetske zveze in Madžarske. Domačini so bili v veliki premoči in so zmagali z 20:0.

IZ RAZNIH ŠPORTOV

V Moskvi je bilo zaključeno prvenstvo Sovjetske zveze v orodni telovadbi z naslednjim vrstnim redom: **moški:** 1. Šahlin in Titov 115.10, 3. Lipatov 113.55, 4. Stolbov 113.20, 5. Muratov in Soboljev 111.55, **ženske:** 1. Kalinina 66.60, 2. Muratova 76.20, 3. Astahova 75.60, 4. Manina 75.35.

Predsednik Mednarodne zveze za hitrostno drsanje je sporočil, da je doslej 8 evropskih držav potrdilo svojo udeležbo na predolimpijskih tekmovanjih v hitrostnem drsanju, ki bodo v Squaw Valleyu od 28. februarja do 1. marca. Sovjetska zveza, Norveška, Finska in Švedska bodo poslale po 3 drsalce, Nizozemska 2, Francija, Italija in Avstrija po 1, pričakujejo pa še prijavo Velike Britanije in Madžarske.

Reprezentanca Vzhodne Nemčije v waterpolu je premagala izbrano ekipo Vel. Britanije s 7:5.

Na velikem mednarodnem tekmovanju v sabljanju za pokal Martini v Parizu, je zmagal Madžar Kamuti, ki je v odločilni borbi premagal Angleža Jaya z 10:7.

Švedska nogometna enajstorica Norrköping, ki gostuje v Južni Ameriki, je izgubila v Buenos Airesu proti River Plate z 0:1 (0:1).

Nogometaši angleškega ligaša West Bromwich so doma v Birminghamu premagali reprezentanco Bukarešte s 3:0 (1:0).

Francoski plavalec Guy Montserret je preplaval v Alžiru 400 m prosto v odličnem času 4:34.4.

Na svetovnem prvenstvu v hokeju na ledu bo zastopalo Kanado moštvo Belleville McFarlands. V Kanadi gledajo na to svojo reprezentanco s precejšnjo zaskrbljenostjo. Pravijo, da to zastopstvo ni tako močno, kot ono v preteklih letih. Pred prvenstvom bodo Kanadčani igrali 14 tekem v Evropi.

Italija : Filipini 5:0

Srečanje za Davisov pokal med zmagovalcem evropske cone Italijo in azijske cone Filipini se je v Sydneyu končalo z visoko zmago Italijanov s 5:0. Zadnji dan so Filipinci postavili rezervna igralca in Italijani niso imeli težav. Pietrangeli je premagal Dunga s 6:2, 6:2 in 5:2, Merlo pa Joseja s 6:2, 7:5 in 6:1.

Na mednarodnem teniškem prvenstvu Argentine v Buenos Airesu je pri moških zmagal Mehikanec Llamas nad Argentincem Moreo z 6:4, 9:7, 1:6, 2:6 in 6:4.

V finalu mednarodnega teniškega turnirja v indijskem mestu Lahore, je Danec Ulrich premagal Francoza Hailleta s 6:4, 6:2 in 6:2.

Na mednarodnem teniškem prvenstvu države Victorie v Melbournu so bili doseženi naslednji zanimivejši rezultati: Laver (Avstral) : Schmidt (Šved) 6:4, 5:7, 8:6, 6:4, Mark (Avstral) : Candy (Avstral) 6:0, 6:4, 7:5, Fraser (Avstral) : Buchholz (ZDA) 6:3, 6:3, 4:6, 6:3, Gimeno (Šp) : Emerson (Avstral) 7:5, 6:2, 6:3, McKay (ZDA) : Howe (Avstral) 6:4, 6:4, 13:11. — **Četrtfinale:** Gimeno : McKay 6:3, 6:4, 10:12, 13:15, 6:1, Anderson : Olmedo (ZDA) 4:6, 6:2, 15:13, 6:3, Cooper : Mark 6:3, 6:3, 6:8, 12:10, **polfinale** Anderson : Fraser 6:3, 3:6, 2:6, 11:9, 8:6, Cooper : Gimeno 1:6, 13:11, 11:9, 5:7, 6:3.

Avstrijski smučarji v Cerviniji

Te dni je prispela v znano italijansko zimsko športno središče Cervinio večja skupina avstrijskih alpskih smučarjev. Pod vodstvom trenerjev Rössnerja, Kollerja in Riederja je prišlo 23 smučarjev in 12 smučark. — Naj naštejemo nekaj znanih imen med moškimi: Molterer, Schranz, Zimmermann, Oberaigner in Mark.

Francoski smučarji in smučarke so se pomerili v slalomu v Chamonixu. Pri moških je bil vrstni red naslednji: Bonlieu 73.8, Vuarnet 74.5, La Croix 74.6, pri ženskah pa Leduc 86.3, Corne 90.8 in Dusonchet 96.3.

Obširen program ruskih smučarjev za letošnjo sezono se je že pričel s trening tekmami v Zlatoustu na Uralu. Te dni se bo vsa elita v klasičnih disciplinah zbrala v Moskvi, proti koncu januarja bodo v Sverdlovsku mednarodne tekme z udeleženci iz Skandinavije, Romunije, Poljske in ČSR. Ruski smučarji bodo potovali tudi v inozemstvo in sicer na igre v Lahti, na tekmovanje Holmenkollen in na predolimpijska tekmovanja v Squaw Valley. Alpinci pa bodo nastopili v Kitzbühlu in Zakopanih. Državna prvenstva Sovjetske zveze pa bodo potekala takole: 7. do 12. I. štafete v Bakurjanih, 5. do 9. III. kombinacija in skoki v Gorkem, 6. do 13. III. teki v Sverdlovsku, 16. do 26. III. alpske discipline v Almaati.

Zanimiva četrtfinalna srečanja

Na sestanku evropske nogometne zveze v Madridu so izžrebali pare za četrtfinale pokala evropskih nogometnih prvakov. Igrali bodo takole: Standard (Liege) : Reims, Sportklub (Dunaj) : Real (Madrid), zmagovalec med Atletico (Madrid) in CDNA (Sofija) : Schalke (Gelsenkirchen), Young Boys (Bern) : Wismut (Karl Marx Stadt).

V širši izbor reprezentačnega kadra pred tekmo z Bolgarijo, ki bo 21. decembra v Augsburgu, je nemški zvezni kapetan Sepp Herberger, določil naslednje igralce: **vratarji** Sawitzki, Tilkowski, Groh, **branilci** Stollenwerk, Zastrau, Schnellinger, Schultheis, **krilci** Eckel, Kördel, Erhardt, Pyka, Benthaus, **napadalci** Rahn, Waldner, Kozlowski, Hälier, Schmitt, Morlock, Seeler, Schröder, Schmidt, Geiger, Schäfer.

Če se ne bo pripetilo kaj nepredvidenega, bo odigral kapetan angleške nogometne reprezentance Billy Wright dne 11. aprila 1959 na tekmi Anglija : Škotska v Londonu svojo stoto tekmo za državno reprezentanco. To bo seveda nov fantastičen rekord nastopov v reprezentanci. Za zdaj ni igralca, ki bi se Wrightu približal v preteklosti niti ni za bližnjo prihodnost pričakovati kaj takega.

Angleška nogometna zveza je sklenila uradno prijaviti svojo kandidaturo za organizacijo svetovnega prvenstva l. 1966. Istočasno so sklenili, da se bodo za sestavo olimpijske reprezentance za igre v Rimu povezali s Škotsko, Walesom in Severno Irsko in sestavili skupno reprezentanco Velike Britanije.

V srečanju nogometnih reprezentanc Turčije in Bolgarije v Ankari ni bilo golov. Neodločen rezultat 0:0 v glavnem ustreza dogodkom na igrišču.

V tekmovanju za pokal Velesejemskih mest je Internazionale doma visoko premagal Olympie iz Lyona s 7:0.

Poletov nagradni natečaj

Odrezek št. 16

1. Zah. Nemčija : Bolgarija		
2. Arsenal : Preston		
3. Blackpool : Newcastle		
4. Manchester C. : Burnley		
5. Leeds : Bolton		
6. Nottingham : Wolverhampton		
7. Lazio : Bologna		
8. Genova : Roma		
9. Triestina : Internazionale		
10. Spal : Fiorentina		
11. Bari : Lanerossi		
12. Juventus : Sampdoria		

Priimek in ime:

Kraj:

Ulica, hišna št.:

Elliott daleč pred vsemi

Nemška športna agencija ISK je tudi letos napravila svojo tradicionalno anketo za izbor najboljšega športnika na svetu. S svojimi glasovi je sodelovalo 24 časopisov iz prav toliko držav. Končni vrstni red najboljših je bil naslednji: 1. atlet Elliott (Avstral) 99, 2. atlet Johnson (ZDA) 53, 3. plavalec Konrads (Avstralija) 53, 4. kolesar Riviere (Fr) 36, 5. smučar Sailer (A) 12, 6. atlet Lary (Nem) 11, 7. atlet Krzyszkowiak (Polj) 10, 8. nogometaš Didi (Braz) 9, 9. plavalka Konrads (Avstral) 7, 10 atletinja Balas (Rom) in avtomobilski dirkač Hawthorn (VB) 6 Po nekaj točk je dobilo še 21 športnikov. Morda bi omenili še, kako je glasoval predstavnik Jugoslavije — Narodni Sport: 1. Johnson, 2. Elliot, 3. Sailer, 4. Konrads, 5. Fraser.

Skupščina nogometnih sodnikov Ljubljane

Napredek je viden, toda...

Ljubljana, 14. dec. Nogometni sodniki ljubljanske podzveze, ki so svoje poslovno leto dokaj uspešno zaključili, so se danes zbrali k svojemu letnemu obračunu. Glede na to, da so se vrste sodnikov letos precej povečale je bila udeležba nekoliko šibka, saj bi se morali občnega zbora udeležiti vsi člani organizacije. Povedati pa je treba takoj, da se za delo nogometnih sodnikov živo zanimajo tudi druge športne organizacije, saj so bili na skupščini navzoči zastopniki okrajne športne zveze, nogometne podzveze Ljubljana in Zveze nogometnih trenerjev Slovenije.

Iz poročila smo videli, da je sodniška organizacija v Ljubljani precej močna in šteje 107 članov. Od tega je letos opravilo na novo izpit 33 sodnikov v Ljubljani, Kopru in Novi Gorici. Kvaliteta sojenja se je kljub ogromnemu številu odigranih in sojenih tekem (nad 800) popravila, protestov ni bilo več v tolikšnem številu in tudi sicer so sodniki popravili svojo disciplino. Zlasti redno je bilo obiskovanje plenarnih sestankov, kjer so obširno razpravljali o strokovnih vprašanjih in problemih sojenja.

Še vedno pa občutno primanjkuje sodnikov, kar bo treba še povečati. Prav ob tem vprašanju pa lahko opozorimo novi upravni odbor na pereč problem. Medtem, ko v sodniške vrste prihajajo novi člani, je odnos do nekaterih starejših — pa še vedno uporabnih in dobrih sodnikov nepravilen. Ne bi se smeli čutiti zapostavljene in ne bi smeli občutiti nekakšnih osebnih nasprotij, ki so sicer v zelo majhnem odtenku, pa vendar prišla na dan na današnjem zboru. Že nekdaj smo opozarjali na ta problem, ki mu bo treba posvetiti vso pozornost. Le v skupnem sodelovanju in tovarištvu se bo krepila sodniška organizacija. Novi odbor sestavlja 9 članov, predsednik pa je tovariš Maccoratti.

Športno tekmovanje invalidov

Športno tekmovanje invalidov

Celje, 14. dec. Včeraj in danes je bilo v Celju republiško športno tekmovanje invalidov, na katerem se je zbralo nad 70 tekmovalcev. Na tekmovanju v Celju, kjer so nastopili le prvaki posameznih okrajev so se pomerili v streljanju, namiznem tenisu in šahu. Zmagovalci posameznih kategorij so postali:

Streljanje z zračno puško — 1. kategorija: Serdiček (Mrb) 161, **2. kat.:** Lednik (Celje) 148. **3. kat.:** Butara (Lj) 152, **4. kat.:** Zajc (Mrb) 172, **5. kat.:** Čendak (Celje) 166, **6. kat.:** Mejavšek (Celje) 169.

Namizni tenis — 1. kat.: Čevohin (Koper), **2. kat.:** Štrukelj (Kranj), **3. kat.:** Butolin (Mrb), **4. kat.:** Pašin (Lj), **5. kat.:** Kain (Mrb), **6. kat.** Stamejčič (Celje).

V šahu so nastopile reprezentance petih okrajev. Zmagali so **Celjani z 11,5 pred Koprom 10, Kranj 8.5, Maribor 7.5 in Ljubljana 2.5 točke.**

Ob koncu tekmovanja je pozdravil nastopajoče generalmajor Lokovšek, ki je govoril o pomenu športa za invalide.

ZADNJA PREIZKUŠNJA

Maribor, 14. dec. Na štiristeznem kegljišču Konstruktorja so danes nastopile štiri ekipe v zadnji preizkušnji pred republiškim prvenstvom. Zraven domačega Branika, Konstruktorja in Lokomotive je sodelovalo tudi nepopolno moštvo Ljubljane. Najboljši rezultat je postavil Nagode (Lok) z 856 podrtimi keglji, slede mu Matela (Br) 849, Kobal (Br) 847, Živko (Konstr) 844, Gomolj (Br) 837, Novak (Lj) 837 in Kopič (Br) 835. Med ekipami je bil najboljši Branik 6578, (povpreček 822,2), 2. Konstruktor 6534, 3. Lokomotiva 6363, 4. Ljubljana 6288. Prireditev je bila odlično organizirana, obisk pa precejšen.

Vroča Severna Amerika

Ne samo v Južni Ameriki, ampak tudi v severni polovici tega kontinenta privrejo včasih nogometne strasti do vrha in preko roba. Sicer tu ne gre za nogomet kot ga poznamo mi, pač pa za ameriški nogomet, ki mu pri nas običajno rečemo rugby. Ko je moštvo univerze Chattanooga premagalo v Knockswillu ekipo univerze Tennessee 14:6, je kar nenadoma prišlo do hudega pretepa. Šele po 45 minutah je 100 policistom in gasilcem uspelo s solzilnimi bombami in curki vode ta boj zaključiti. Do pretepa je prišlo, ko so navdušeni pristaši zmagovalcev hoteli v spomin na to zmago vzeti s seboj železne vratnice enega gola. Domači študentje in nekaj policistov se jim je uprlo in čez tričetrt ure so lahko napravili bilanco: škode za deset tisoč dolarjev, trije poškodovani policisti, zažgan patrolni avto policije, enajst aretiranih in nazadnje še zlom peresa drugega policijskega avtomobila, ker pač ni zdržalo dodatne obremenitve policistov in aretirancev.

DVE, TRI *ob zelenih mizah*

Težko je reči, kdo je bil bolj nestrpen: ali gledalci ali igralci za zeleno mizo? Uvodni takti za državno prvenstvo v namiznem tenisu so se odvijali v domu Partizana v Zg. Šiški. Minila so štiri leta, odkar so bile podobne borbe v istih prostorih in za istimi mizami. Toda kakšna sprememba! Novi obrazi, novo občinstvo, skratka nov val zanimanja je zajel ob letošnji borbi z belo žogico slovensko prestolnico. Vsak od številnih igralcev je imel tiho, skrito željo: prebiti se čim bolj v sam kvalitetni vrh. Toda komu bo to uspelo?

Takole smo premišljevali, ko smo si podrobno ogledali ne samo favorite, ampak tudi druge mlade moči, ki imajo prav tako svoje želje, kot so jih imeli nekoč Harangozo, Vogrinc, Marković II., Hrbut in drugi.

Obstali smo ob neki mizi. Kaj se dogaja, ali je to že borba za točke? O ne! Marković II., pravkar novopečeni skandinavski prvak, se je začel ogrevati. Družbo mu je najprej delal Hrbud, kasneje pa eden od mlajših neznanih talentov. Za hip smo se poglobili v igro mladega in borbenega Markoviča. Njegov udarec je bil točen in žogica je našla ahilovo peto njegovega nasprotnika. Zadovoljen smehljaj se je razlil po obrazu mladega šampiona, ki je podzavestno vzkliknil: »Ta udarec je bil prav gotovo boljši, kot pred dnevi, ko sem prisilil na kolena Madžara Berczika. Mali moj prijatelj, nikar ne glej tako žalostno, saj je bil tudi madžarski prvak brez moči! ...«

Pomešali smo se med slovenske »ase«. Da bi jih samo videli, kako so ti fantje borbeni, tako da jih ne bi mogel ujnati sam Vilim Harangozo, pred katerim so položili orožje že mnogi svetovni mojstri. Kdo so ti borci? Kar poglejmo jih! **Sedej, Kostanjšek, Zajc, Gruden, Frelih in najmlajši Rehar.** *Pa ne samo ti, med te se drenjajo še drugi, vsi z istimi željami, čim več pridobiti in čim manj zamuditi. Toda, kaj jih zanima?*

Eden od favoritov za prvo mesto, Vogrinc Joža se je ogreval ob mizi. Vse se je zgnetlo okrog tega borbenega poprišča, kajti simpatični Joža je moral na svoji poti do finala odpraviti še neko »manjšo oviro«. Tako so namreč komentirali to tekmo boljši poznavalci tega športa in seveda med njimi tudi številni slovenski tekmovalci.

Joža Vogrinc ni podcenjeval nasprotnika, čeprav je bilo na dlani, da mladi, neznani talent ne bo delal velikih preglavic, niti ne bo mogel pripraviti našega reprezentanta do tega, da bi se oznojil. Sodnik ob mizi je štel točke, igro pa je spremljalo vse polno komentarjev. Mladi Mariborčan Rehar je bil ves prevzet od sijajnih udarcev in izvrstne obrambe reprezentanta Vogrinca. Ves čas je vzklikal takole: »Uh, poglej kakšen backand! Pa tale forhand! Kdaj bom jaz dosegel takšno zanesljivo gotovost?« Vogrinc je slišal te pripombe in, ker dobro razume slovenski jezik, je takole odgovoril: »Fant, treniraj in vztrajaj, pa boš tudi ti to znal!« Lahko si mislite, kako si je simpatični Mariborčan zapomnil besede svetovno znanega Vogrinca...

Pravijo, da je Plutova naša najbolj nadarjena tekmovalka. Zaradi izredne forme jo je uvrstil med reprezentante zvezni kapetan, kar je seveda za mlado Kranjčanko največja čast in priznanje. Pa si oglejmo še njo!

Z zanimanjem smo sledili njenim potezam. Igra premišljeno in večkrat menja način igre. Skratka, njeno znanje sloni na trdnih osnovah in ima bogat repertoar tehničnega znanja. Hitro preide iz obrambe v napad in obratno. Z vsako nasprotnico je neusmiljena. V dveh, treh minutah jo »pogrunta« in jo nato »obdela« tako, da žrtev sama ne ve, kdaj je po njej. Vprašali smo jo, kaj misli o svojih nastopih. Dobili smo tale odgovor: »Nihče ne ve, kako je treba garati, če hočeš doseči dobro formo. Vem, da si še nisem nabrala popolnega znanja in zato ne bom prej nehala, dokler mi ne bodo prijatelji rekli: nehaj, saj si za staro šaro...!

Nogometne tekme za pokal FLRJ

Doma ni vselej lahko...

Spored nogometnih tekem za pokal FLRJ v osmini finala je bil okrnjen, kajti danes je nastopilo le dvanajst moštev. Odsotna sta namreč bila Reka in Hajduk — oba v Italiji — in zato dve tekmi nista bili odigrani. Slabo vreme je precej zavrlo normalni potek tekem, v nekaterih srečanjih pa je prišlo do presenetljivih preobratov. Značilno je, da mnogim moštvom domača igrišča niso kaj prida pomagala, saj so izgubile tekme doma enajstorice

Radnički : Partizan 1:3 (0:1)

Kragujevac, 14. dec. Tekma med Radničkim in Partizanom je bila v prvem polčasu enakovredna. V tem delu je sodnik Ivanovski oškodoval domače za enajstmetrovko. V drugem polčasu je Radnički začel z nevarnimi napadi in v 60. min. tudi izenačil. Zdelo se je že, da bodo domači prišli v vodstvo, toda zaradi napake obrambe je Radnički kmalu prejel drugi gol. Malo pred koncem tekme je Partizan povišal na 3:1.

Gole so dosegli: Mihajlovič 2 in Galič 1 za Partizan, Dimitrijevič 1 za Radnički.

Varteks : Velež 2:1 (1:1, 0:0)

Varaždin, 14. dec. Varteks je nepričakovano premagal v podaljšku člana I. lige Velež iz Mostarja in se tako uvrstil v nadaljnje tekmovanje za nogometni pokal FLRJ. Zaradi dežja je bilo igrišče Varteksa zelo neprimerno za igro, zlasti v drugem polčasu je bil teren domala pod vodo. Varteks je prišel v vodstvo v 69. minuti in je kazalo, da bo tudi zmagal, vendar je Velež pred koncem tekme izenačil na 1:1, tako da se je morala tekma podaljšati dvakrat po 15 minut. V nadaljevanju so bili domači boljši in tako premagali renomirane goste. Tekma je bila zaradi dežja bolj podobna waterpolu kot nogometu.

Gole so dosegli: Svibenj v 69. in 119. min. za Varteks in Rodin v 83. minuti za Velež.

Železničar : Dinamo 2:3 (2:0)

Sarajevo, 14. dec. V lepi in živi igri je Dinamo zasluženo zmagal v Sarajevu. To je bilo eno najlepših srečanj zadnjega časa v Sarajevu. Zagrebčani niso imeli slabih mest, pa tudi Železničar je v prvem polčasu igral zelo dobro in je bil enakovreden nasprotnik. Zlasti nevaren je bil Pašič, ki je s pogostimi prodori predstavljal pravo nevarnost za Dinamo. Domači niso znali izkoristiti številnih priložnosti za dosego gola, ki so jih imeli pred nasprotnikovim golom.

Gole so dosegli za Dinamo Jerković 3 in Ibrahim Pašič in Gašpert (autogol) za Železničar.

Radnički : Crv. zvezda 2:5 (1:2)

Sombor, 14. decembra. Domači so že v 3. minuti prišli v vodstvo. V 24. minuti pa je Kostić izenačil. Takoj nato pa so domači dosegli še en gol in na koncu polčasa vodili z 2:1. Že začetek drugega polčasa pa je pokazal, da bodo zmagali gostje, kajti Radnički se je potegnil v obrambo in Crvena zvezda je začela s silovitimi napadi, v katerih je dosegla štiri gole.

Budućnost : Borac (JNA) 1:2 (1:1)

Titograd, 14. decembra. Moštvo titograjskega garnizona Borac je premagalo pomlajeno moštvo Budućnosti. Rezultat bi bil lahko še višji.

Vojvodina : Borovo 2:0 (0:0)

Novi Sad, 14. decembra. Živahno moštvo Borova se je dolgo upiralo Vojvodini. Oba gola je dosegla Vojvodina šele pred koncem tekme.

Vojislav Marković jugoslovanski lopar št. 1

(Nadaljevanje s 1. strani)

moških I. razreda. Do četrtfinala je šlo pravzaprav brez presenečenj, seveda če med te ne štejemo zmage Tomažiča nad Osmanagičem. S tem, da se je Tomažič uvrstil med osem najboljših tekmovalcev v državi, je dosegel največji uspeh slovenskih tekmovalcev v tej skupini, obenem pa največ, kar smo lahko od njega pričakovali. V srečanju za vstop med štiri najboljše tekmovalce se je nato pomeril z Markovičem II., ki ga je približno v 17 minutah odpravil s 3:0. Na tihem smo sicer upali, da se bo tudi Kern uvrstil med osem najboljših, vendar se zaradi njegovih slabih priprav to ni zgodilo. Čeprav je Uzorinca že večkrat premagal, je bil le-ta boljši.

Do presenečenj, je prišlo v zadnjih nastopih, ki naj bi odločala, kateri štirje se bodo pomerili med seboj za najvišji naslov. Marković II. in Harangozo nista imela težkega posla, saj sta oba gladko premagala svoja nasprotnika s 3:0. Marković I. je s Harangozom izgubil. Zanimivejši pa sta bili ostali dve srečanji, ko sta se pomerila igralca Grafičarja, Vogrinc in Uzorinac ter klubska kolega Mladosti Hrbud in Franič. Vogrincu je šele po dve in pol urni borbi uspelo odločiti srečanje v svojo korist s 3:2. Še razburljivejše je bilo srečanje med Hrbudom in Franičem. Mladi Zagrebčan Franič je najprej osvojil dva niza v svojo korist, čeprav bi v prvem Hrbud lahko zmagal. V nadaljevanju se je Hrbud toliko zbral, da je naslednja dva niza osvojil sam. Zaključek petega niza pa je bil prav dramatičen. Hrbud je vodil že 20:18, nato pa izgubil. To je prav gotovo letošnje največje presenečenje in bomo morda lahko od tega prvenstva naprej še večkrat slišali o Franiču, saj ima vse odlike dobrega igralca.

Omeniti moramo še nesrečen žreb Kranjčana Terana, ki je za vstop med šestnajst najboljših izgubil s Hrbudom 3:0. Menimo pa, da bi moral Teran, kljub majhnim izgledom, ki jih je imel, igrati bolj zagrizeno, saj je nato Franić dokazal, da se da tudi Hrbuda premagati.

Pri ženskah kot po navadi

Čeprav je bilo pričakovati, da pri ženskah do četrtfinala ne bo prišlo do presenečenj, so mnogi le mislili, da bo kaki mlajši tekmovalki uspelo izločiti že dolgoletne reprezentantke. Kaže pa, da so mlajše še premalo izkušene in so se med štiri najboljše uvrstile vse postavljene tekmovalke.

Že nekaj let pri moških v II. razredu prevladujejo slovenski tekmovalci. To se je ponovilo tudi tokrat, saj so se kar trije Slovenci uvrstili v zaključni del tekmovanja. To je seveda lep uspeh, vendar ne moremo biti z njim zadovoljni. Prevladovanje v II. razredu bi nam namreč moralo po tolikih letih prinesti tudi kaj več v višjem razredu, do tega pa kar noče priti.

Jazvičeva uteha — zmaga pri mladincih

Pred pričetkom letošnjega prvenstva so nekateri napovedovali izvrsten uspe Jazviču, ki naj bi bil kandidat za enega najboljših štirih v državi. Toda 17-letnemu Opatijčanu je spodletelo že v drugem kolu. Malo znani Vukelič ga je premagal s 3:1! Za uteho je Jazviču ostalo le še tekmovanje pri mladincih, kjer pa ni zatajil in je v finalu z zmago nad Kranjčanom Tomcem osvojil prvo mesto. Slovenski prvak Tomc se je tokrat dobro uveljavil in si zasluženo pridobil naslov drugega mladinca v državi.

Dvoboj — Rebolj : Ratkovič

Tako kot pri moških v I. razredu slovenski tekmovalci nikakor ne morejo na zeleno vejo, pa imamo več uspeha pri disciplinah, kjer nastopajo mlajši tekmovalci. Precejšnje zasluge zato ima prav gotovo prizadevni namiznoteniški delavec Rebolj v Kranju, v Zagrebu pa Ratković. Ti strokovnjaki igrajo važno vlogo tudi na tekmovanjih. Tako pride na turnirjih ne samo do srečanja med tekmovalci, ampak tudi do tihega dvoboja trenerjev.

Na sporedu je bila tekma mladink Lampretove (Tr) ter Lukasove (Ml). Zmagovalka se bo uvrstila med štiri najboljše mladinke v državi. Prvi niz je Zagrebčanka gladko dobila. Takrat je prišel k mizi tudi Rebolj in v drugem nizu je Lampretova zaigrala kot prerojena. Ko sta tekmovalki zamenjali mesti, sta to storila tudi Rebolj in Ratković in z nasveti hotela pomagati k zmagi. Uspešna je bila Lampretova, ki se je nato tudi zvrstila v finale in tam izgubila proti Danici Nikolič.

Le pionirji brez Slovenca v četrtfinalu

Edina disciplina, v kateri se slovenski tekmovalci niso uvrstili med štiri najboljše, so pionirji. Res je, da so nekateri že prej napravili lepa presenečenja, v nadaljevanju pa jim je pošla sapa. Tako smo le pri pionirjih in pri moških v I. razredu ostali brez najboljšega v četrtfinalu.

V tekmovanju dvojic naj omenimo le odličen uspeh Plutove in Terana. Z odlično igro sta se uvrstila v finale mešanic dvojic. Premagala sta Čovićevo in Markovića II. z rezultatom 3:2.

Rezultati — dvojice: moški — polfinale: Vogrinc-Hrbud : Marković I.-Marković II 3:0, Franjić-Hudetz : Teran-Tomc 3:2, *ženske — finale:* Nikolić D.-Nikolić R. : Čović-Vrzić 3:1; *mešano:* Nikolić-Vogrinc : Nikolić D.-Hrbud 3:2, Plut-Teran : Čović-Marković II. 3:2, Vogrinc-Nikolić D. : Plut-Teran 3:2; *mladinci:* Jazvić-Urbić : Tomc-Todorović 2:0; *mladinke:* Črešnjevec-Pirc : Jernejčič-Venceli 2:0; *pionirji:* Urbić-Stojanović : Veselinović-Seljak 2:0.

Posamezno — mladinci: Jazvić : Rakić 2:0, Tomc : Župančič 2:0, Jazvić : Tomc 2:0; *mladinke:* Nikolić D : Lampret 2:0; *pionirji:* Urbić : Stojanović 2:0; *pionirke:* Nikolić D. : Krajger 2:0.

Finalni rezultati — moški II. razred: Sedej : Kovač 3:2, Kostanjšek : Sedej 3:1, Sedej : Zajc 3:0, Kostanjšek : Kovač 3:2, Zajc : Kovač 3:1, Zajc : Kostanjšek 3:1. **Vrstni red: 1. Sedej, 2. Zajc, 3. Kostanjšek, 4. Kovač; ženske:** Plut : Nikolić 3:2, Čović : Plut 3:0, Plut : Trampuš 3:1, Čović : Nikolić 3:2, Trampuš : Nikolić 3:1, Čović : Trampuš 3:1. **Vrstni red: 1. Čović, 2. Plut, 3. Trampuš, 4. Nikolić; moški I. razred:** Harangozo : Franić 3:1, Marković II. : Harangozo 3:1, Vogrinc : Franić 3:0, Marković II. : Franić 3:1, Marković II. : Vogrinc 3:0.

Marjan Gogala

NOGOMETNO PRVENSTVO AVSTRIJE

Dunaj, 14. dec. V zadnjem kolu jesenskega dela tekmovanja za prvenstvo Avstrije v nogometu, so bili doseženi naslednji rezultati: Avstrija : Rapid 1:4 (0:1), Simmering : GAK 2:1 (0:1), Lask : Dunawitz 1:1 (prek.), Olympia : Wacker 1:4 (1:1), Kapfenberg : Kremser odložena, Vienna : Sportklub 1:3 (1:2), WAC : Admira 2:2 (2:2). — Jesenski prvak je Rapid s 23 točkami pred Sportklubom, ki ima isto število točk, a slabšo gol diferenco. Tretji je WAC 16., 4., 5. in 6. mesto zavzemajo Vienna, Austria in Semmering s po 16 točkami.

BOLOGNA : HAJDUK 2:0 (1:0)

Bologna, 14. dec. Pred 4.000 gledalci je danes Bologna premagala jugoslovansko moštvo Hajduk z 2:0.

Državno prvenstvo v judu...

Ljubitelji juda, ki so v Ljubljani sedaj že dvakrat prišli na svoj račun, bodo imeli prihodnjo soboto zvečer priložnost spoznati kandidate za naslov ekipnega državnega prvaka v judu. V stekleni dvorani Direkcije železnic se bodo namreč pomerile med seboj ekipe Radničkega iz Beograda, Mladosti iz Zagreba in Ljubljane in tedaj se bomo lahko prepričali, ali bodo Ljubljančani tudi v odločilnem troboju tako uspešni kot so bili doslej.

in ekipno prvenstvo LRS v boksu

Končno je vendarle prišlo do odločitve, da bo tik pred zaključkom letošnjega leta organizirano ekipno boksarsko prvenstvo Slovenije. Na njem bodo nastopile ekipe Maribora in Branika iz Maribora ter Odreda iz Ljubljane, da bodo v ringu odločile, kdo bo ekipni prvak za leto 1958, ki ga lani žal nismo imeli. Vsi nastopi bodo v Domu železničarjev in sicer v petek in soboto popoldne ter v nedeljo dopoldne. Ljubitelji boksa bodo prav gotovo prišli na svoj račun.